

פניסאים

■ הגות ■ עיון ■ ממוש

ב"ה, ג' - י"ב-י"ג תמוז ה'תשע"ז | מחיר: 10 ₪

15

12

מהיכן ולאן

מסה מאלפת על השליחות של הרבי ועל השליחות שהטיל עלינו.

18

מופת הדור

סיפור מפעים מתקופתנו על נס בברכתו של הרבי מליובאוויטש מלך המשיח שליט"א

מוסף מיוחד

במלאות 90 שנים לחג הגאולה י"ב-י"ג תמוז

יחי
אדוננו
מורנו
ורבינו
מלך המשיח
לעולם ועד

- 4..... דבר מלכות / גאולה במקום ובזמן
- 6..... הלכה וגאולה / יום של נס
- 8..... דעת תחתון / חי וקיים
- 10..... גאולה פנימית / אמונה שהורה
- 12..... שליחות / מהיכן ולאן
- 18..... מעשה שהיה / מופת הדור
- 21..... בשדה השליחות / די להפקרות
- 22..... חופשי במאסר / תשעים שנה לחג הגאולה
- 27..... טאפארו דא פלאחו / אז ועכשיו
- 28..... צידה לדרך / תקנת התהלים
- 31..... איינציקער זאך / לחיות במסירות

התורה שולטת

זה מזמן שלא הגיעוני ממנו כל ידיעות הן בעניניו הפרטים וכן בעסקנותו הצבורית, ויהי- רצון שיהי' זה סימן שהכל בסדר ובשלום.

בודאי ידוע לו מנהגנו אשר בקשר עם ימי גאולת כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע, גאולתו ממאסרו על עבודתו במסירת נפש להחזקת התורה ומצותי,

אשר בשעתה היתה נצחון למופת על כחות המנגדים לד' ולתורתו וגם לשנים ולדורות שלאחר זה משמשת הוראה ברורה, אשר התורה שולטת על המציאות אף אם אפילו אין מוצאים מקום לזה בשכל האנושי,

הנה מו"ל במיוחד לימים אלו ספר או חוברת מענינא דיומא, שבהם עניני התעוררות בזה.

ומוסגר כאן החוברת שהו"ל בשנה זו, חלק מרשימות כ"ק מו"ח אדמו"ר אודות מאסרו. ובהוספה - דברי נשיא ישראל מיוסדים על הנקודה, אשר בעניני תורה ומצות, כל אחד ואחת מבני ישראל בן חורין הוא ואין עליו אלא ה' אלקיו.

ואם זקוקים לזכרון ולהתעוררות בזה - בהנוגע לגלות אצל אינם יהודים וגזירותיהם הם שאין להם בחירה, ואינם אלא כגרזן ביד החוצב בו, על אחת כמה וכמה שמוכרחים להתעוררות זו בהנוגע לגלות אצל יהודים, אשר בחירה חפשית להם, וכמ"ש ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב וגו' ובחרת בחיים. ואף שבקשת הקב"ה (שהיא גם עזר וסיוע) הוא - ובחרת בחיים, הרי כמו שמודגש בזה הענין דבחיים - כך מודגש ג"כ שיהי' ובחרת.

בברכה לבשו"ט

(ממכתב י"ח תמוז תשט"ו)

פנסאים

בשער: ציור אמנותי של כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש מלך המשיח שליט"א מתוך הספר 'אלבום השליחות'

הופק ויצא לאור על-ידי מרכז ההפצה בארץ הקודש - מ"ד (ע"ר) כל הזכויות שמורות למידע, הרשמה או תרומה להפקות והפעולות של מ"ד: טלפון: 077-5123-770 | פקס: 073-2412-770 דוא"ל: info@mamesh.org | אתר: www.mamesh.org מען למכתבים: ת.ד. 951 פתח תקוה מוקד 'ממש': 054-2248-770

כמה ימים בשנה אתם משקיעים בהפצת בשורת הגאולה?

יום אחד של שותפות בתשלומים נוחים
360 ₪ בלבד!
בתשלומים נוחים

הקדישו יום אחד בלוח השנה של מ"ד לזכות יקיריכם ותהיו שותפים לפעילות העניפה לפרסום בשורת הגאולה.
חייגו עכשיו: 077-5123-770
סמס או וואצאפ 054-2248-770

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

יהי רצון שמגאולה זו נבוא בקרוב לגאולה האמתית והשלימה של כל עם ישראל בכל מקום שהם

ולא מקצתי. ובודאי לדכותי דמר האריכות למותר.

בכבוד - וכנהוג בימים אלו לחתום - ובברכת חג הגאולה, ובהוספה אשר יהי רצון שמגאולה זו נבוא בקרוב לגאולה האמתית והשלימה של כל עם בני" בכל מקום שהם ע"י משיח צדקנו.

(ממכתב ג' תמוז תשל"ב)

הדרך כבושה וסלולה

בנועם קבלתי מכתבו מיום הבהיר י"ג תמוז (והקודמו), בו כותב דו"ח מהישיבה האחרונה וסיכום ההחלטות. ויהי רצון שימלאו החלטותיהם לטובה, ויקויים מאמר חכמינו ז"ל - מי שיש לו מנה רוצה מאתיים, יש לו מאתיים רוצה ארבע מאות (ואינו מסתפק בתוספת מנה כמקודם). וההצלחה

בענינים [אלו] תביא, כמו שכותב, רשימה שניה, והתקוה שתעלה על הראשונה במנין ובמשקל וכולי. וכשם שבישר בשורות טובות עד עתה כן יבשר להבא, מתוך בריאות נכונה וטיפול מוצלח, שכותב על-דבר זה בסיום מכתבו.

ובפרט שמכתבו נכתב ביום הגאולה של כ"ק מו"ח אדמו"ר, וכמו שנדבר כשהיה כאן, שההוראה די"ב"ג תמוז לכל אחד ואחד מאתנו היא, שכשאדם מעמיד עצמו בתוקף מתגבר הוא על המניעות הכי גדולות. ואף שמי ידמה לו, אבל הרי גם המכשולים בזמן הזה קטנים הם שלא בערך, ועוד זאת שהדרך כבר כבושה וסלולה לפנינו, על ידי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו.

ויהי רצון שימים אלו דבין המצרים יהפכו לששון ולשמחה, כיעוד הנביא, ונזכה לראות במהרה בימינו גאולה האמתית והשלימה על ידי משיח צדקנו.

כבוד ובברכה לרפואה קרובה ולבשורות טובות.

(ממכתב י"ט תמוז תשכ"ו)

הכוונה היא שהזכרון יעורר את המעשה בפועל

מאשר אני קבלת מכתבה מי"ח בסיון, ות"ח על הבשורה טובה שבו, ויהי רצון אשר מכאן ולהבא תבשר אך טוב, בטוב הנראה והנגלה.

כיון שנכנסנו בחודש הגאולה, בודאי ידועה לה פרשת חג הגאולה די"ב"ג תמוז, בו יצא כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע נשיא ישראל ממאסרו במדינת מולדתו שהי' חבוש שם בעד עבודתו הכבירה להחזקת והפצת התורה והמצוה, למרות רדיפת הדת שהיתה שם אז במרום שיאה. ובחסדי השי"ת יצא בנצחון, שהרי אלה שאסרוהו הם ששיחררוהו.

וכמו שכתב כ"ק מו"ח אדמו"ר, היתה גאולתו לא רק גאולה פרטית כי אם גאולה ונצחון לכל עניני היהדות. שלכן יום סגולה הוא לכל בני ובנות ישראל באשר הם שם, ובפרט אלה ההולכים בדרכיו ומשתתפים בפעולותיו ומוסדותיו.

ואם בכל שנה ושנה כך, על אחת כמה וכמה בשנה זו, שהיא שנת הארבעים לגאולתו, וכידוע הוראת חכמינו ז"ל שתקופת ארבעים שנה מוסיפה הבנה בעומק דעת הרב וכולי. וכמו כל ענין של זכרון בתורה וביהדות, הכוונה היא שהזכרון יעורר את המעשה

נוסח המברק שהואיל כ"ק אדמו"ר שליט"א לשלוח לקראת חג הגאולה י"ב"ג תמוז ה'תשמ"ז

לכל המשתתפים ולכל המשתתפות בהתועדויות דחג הגאולה ולכל אחב"י - שליט"א

שלום רב וברכה מרובה!

חג הגאולה שמח ושבת שלום והתועדויות פעילות ומשפיעות על כל המתועדים ועל כל אחב"י - שליט"א, פעולה נמשכת במשך כל השנה, שהרי כדברי בעל הגאולה במכתבו המפורסם, לא אותו בלבד גאל הקב"ה כי אם גם את כל כו', וביתר שאת בשנת ששים זו תפעול בכל

התורה ומצוותי, מתחיל בהמבצעים הכלליים וכל פרטיהם. ויקויים בכל אחד ואחת במהרה בימינו ממש הנאמר בספר דוד מלכא משיחא: שמח (השם) נפש עבדך פני אלי וחנני, יאמרו גאולי השם ומאוצות קבצם ממזרח וממערב מצפון ומים, בגאולה האמתית והשלימה ע"י משיח צדקנו. בברכה ובברכת חג הגאולה ושבת שלום /מקום החתימה/

ולב אם עובדו כראוי" (ריש פרק מ"א, עיי"ש).

בברכה להצלחה ולבשורות טובות.

(ממכתב ג' תמוז, תשכ"ו)

הדבר תלוי ברצון!

ולקראת י"ב"ג תמוז ה'תשמ"ז, בטוחני אשר כבודו יעלה ימי סגולה אלה על זכרונו, ימי הגאולה של כ"ק מו"ח אדמו"ר, כידוע לכבודו פרשת הימים האלה. וככל עניני זכרון, העיקר הוא כמובן שיהיו לא רק נזכרים אלא גם נעשים, זאת אומרת שההתעוררות תומשך ותתבטא בפועל ביתר שאת וביתר עז בכל הפעולות להפצת התורה והמצוות בחיי היום-יום. שהרי ימים אלו הוכיחו מה שיכול לפעול אפילו יהודי אחד בכוח הרצון והמסירות נפש נגד ממלכה אדירה רודנית ועויינת. ואף כי מי ידמה ומי ישוה לו בדורנו דור יתום זה, אבל הלא גם הלעומת זה לא לפי ערך כלל, ואדרבה, שעל פי רוב אין מעכב אלא השאור שבעיסה, ואין הדבר תלוי אלא ברצון.

ויהי רצון שכל אחד מאתנו יעשה כל התלוי בו למלא תפקידו בתור שלוחו של מקום להחזקת התורה והמצוות והפצתן בחוגים הכי רחבים, ויעשה מתוך שמחה וטוב לב, וזכות בעל הגאולה עומדת לכל אחד ההולך בעקבותיו בדרך שסלל לפנינו, דרך העולה בית אל.

(ממכתב ח' תמוז, תשכ"ג)

בפועל ברוח הימים הנזכרים והנעשים. ובנוגע לחג הגאולה ההוראה והמסקנה המיידית היא, שאם במדינה היא ובזמן ההוא ובתנאים ההם יכול יהודי לעשות ולפעול בעד החזקת והפצת התורה והמצוות, מכל-שכן וקל-יחומר במדינות ובתנאים נוחים וטובים שלא בערך.

ובודאי תציין גם היא את חג הגאולה הבע"ל באופן המתאים להאמור, ויהי רצון שתעשה מתוך שמחה וטוב לבב. בברכת חג הגאולה.

(ממכתב ג' תמוז, תשכ"ז)

הצלחה בבחינות

במענה למכתבך, בקשר עם הבחינות, הנה בעתה ובזמנה אזכירך על הציון למילוי משאלות לבבן לטובה ולברכה ולהסתדרות נכונה ושמכאן ולהבא תוכלנה להוסיף בהתמדה והתמסרות [ללימודי קודש, לימוד המביא לידי מעשה] להנהגה טובה ביראת שמים, כיאות לבנות ישראל, בנות אמותינו שרה רבקה רחל ולאח.

ידוע מאמר רבינו הבעל-שם-טוב זי"ע אשר מכל ענין צריך ללמוד [הנהגה טובה] בעבודת השם יתברך ויתעלה. ומכאן הוראה, לכל איש ואשה הישראליים, שאם יש בחינה באיזה ענין, הרי לכל לראש צריך להתבונן ולעשות בחינה עצמית בעניני קדושה, היינו בהנהגה בתורה ומצוה, כי באלה כל אדם נבחן בכל יום, ובלשון רבינו הזקן בעל התניא: "והנה ה' נצב עליו ומלא כל הארץ כבודו ומביט עליו ובוחן כליות

מעלת היום שנעשה בו נס

העולם הגשמי בו אנו חיים, מוגדר ב'מקום' גשמי ו'זמן' גשמי. ולכן, העלייה שנעשית בטבע העולם כתוצאה מהנס מתבטאת בשני התחומים הללו:

אדם שנקלע למקום בו אירע לו נס בעבר, צריך לברך "ברוך שעה לי נס במקום הזה". לכאורה מדוע כה חשוב לקשור את הנס למקום? מדוע ציון המקום כה חשוב? בזה רואים את השפעת הנס על המקום לאורך זמן. המקום הגשמי וה'סתמי', הופך ל'מקום שנעשה בו נס'. מקום שיש לברך ולהודות לה כשרואים אותו.

וכך גם הנס משפיע על הזמן בו הוא מתרחש, וכמו שאומרים בברכת הנסים בימי חנוכה ופורים - "שעשה נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה", כי גם הזמן מתקדש על ידי הנס, והופך לבעל משמעות ייחודית.

גאולתו של הרבי הקודם ממאסרו בגין הפצת יהדות ברוסיה הקומוניסטית - לאחר שכבר הוצא נגדו גזר דין מוות - בי"ג תמוז, הייתה נס המלוּבש בטבע, בדומה לניסי חנוכה ופורים. והסיבה הפנימית לכך היא, כי המטרה והתכלית שבנס הוא - לרומם ולהעלות את הטבע, ועל ידי זה גם המקום והזמן הטבעיים יזדככו ויהיו נעלים יותר.

גאולת הרבי הקודם שייכת ו'גואלת' את כל עם ישראל, וכפי שהרבי הקודם כותב במכתבו המפורסם לחגיגת י"ג תמוז הראשונה: "לא אותי בלבד גאל הקב"ה בי"ג תמוז, כי אם גם את כל מחבבי תורתנו הקדושה, שומרי מצוה, וגם את אשר בשם ישראל יכונה". ולכן, גם השמחה בימי י"ג תמוז, המבטאת את גילוי הניסים והרמת הטבע, שייכת לכל אחד ואחד, ו'גואלת' אותו מכל ההפרעות בתורה ומצוות ובעבודת ה'.

ומכיוון שכל הגאולות קשורות ושייכות זו לזו, לכן, באמצעות השמחה בחג הגאולה של הרבי הקודם, נוסף גם בשמחת הגאולה העתידה, שבה תהיה שלימות השמחה, וכדכתיב (תהלים סו, ו - בנוגע לגאולה העתידה) "שם נשמחה בו", בהתגלות הרבי שליט"א משיח צדקנו, בקרוב ממש.

מקורות: מאמר ד"ה 'זה היום' תשל"ח, ועוד.

יום שאירע בו נס, הוא יום נעלה מאד, וקובע ברכה לעצמו. וכמובא בפירוש מהרז"ו, שהתורה מצוה לזכור ולהזכיר את הימים שבהם אירעו ניסים, כמו "למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים" (דברים טז, ג), "הימים האלה נזכרים ונעשים" (אסתר ט, כח), כי גם עצם ימים אלו הם נעלים ומיוחדים, ולא רק הנס שבהם.

ומשני סיבות: א. ידוע הכלל: "מגלגלין זכות ליום זכאי". לפי זה מובן, שעצם העובדה שביום זה אירע נס - זו הוכחה ברורה, שיום זה היה 'יום זכאי' עוד קודם לנס שאירע בו. לכן התגלגלה כעת ליום זכאי זה זכות נוספת - זכות הנס.

[זוה מודגש במיוחד בנס של י"ב תמוז - נס גאולת הרבי הקודם מהכלא הסובייטי, כי יום זה - י"ב תמוז - היה יום סגולה מיוחד עבור הרבי הקודם זמן רב קודם המאסר והגאולה - יום זה הוא יום הולדתו!]

יתרה מזו: כתוצאה מהנס שאירע בו עתה, הופך יום זה מכאן ולהבא ל'יום זכאי' עוד יותר, כי נוספה לו עוד זכות. הנס, בא בעקבות מעלה קודמת שהיתה ביום זה, ולאחרי הנס, נמצאו ביום זה שתי מעלות: המעלה ה'קדומה', והנס החדש.

ב. יום מורה על 'אור' וגילוי (וכפי שביום הגשמי - מואר); ולילה - מורה על כיסוי והעלם (וכפי שבלילה הגשמי - חשוך), וזו המעלה העמוקה של ה'יום' שנעשה בו נס: מעלת גילוי האלוקות בעולם - "זה היום עשה ה'".

כלומר: 'נס' הוא מלשון הרמה. על הפסוק (שמות כ, יז) "ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלקים" מפרש רש"י: "לבעבור נסות אתכם" - לגדל אתכם. "נסות" - לשון הרמה וגדולה, כמו "הרימו נס" (ישעיה סב, י), "ארים נסי" (שם מט, כב), "וכנס על הגבעה" (שם ל, יז) - שהוא זקוף".

זו תכליתו ומטרתו של הנס - להרים ולהעלות את הטבע. הטבע מוגבל; ובאמצעות הנס, מתגלה בו כח ה'אין סוף' הבלתי מוגבל. והתעלות העולם והטבע כתוצאה מהנס שהתרחש בו, מודגשת בנוסח הברכות שקבעו חז"ל על ניסים: "ברוך שעשה לי נס במקום הזה".

קטלוג קייץ

ב"ה

תשל"ח

מרכז ההפצה בארה"ק
להזמנות:
077-5123-770
www.mamesh.org

מוקד ממש בוואטסאפ
הוסיפו את מספר המוקד
054.2248.770 אל אנשי
הקשר שלכם ושילחו
הודעה עם שמכם

תורת המקדש	עלון הסברה מפואר על בית המקדש	"עוסקים בבנינו" חוברת ללימוד יומי
פאזל בית המקדש	אלבום השליחות	חוברת לימוד ועבודה לילדים
פאזל תלת מימד	פאזל עץ	קופות צדקה
חוברת לילדות	עלון מבצע מזוזה	חוברת לילדות
מדבקות משיח	מדבקות משיח	מדבקות משיח
שקית מחחקת משיח	שקית מחחקת משיח	שקית מחחקת משיח
קריאת שמע	קריאת שמע	קריאת שמע
קופסאות נש"ק	קופסאות נש"ק	קופסאות נש"ק

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

"וואו, הרבי איתנו!"

חיים עמד-נשען בלובי של 770 ולגם בחיפזון קפה מהיר. הבוקר שלו התחיל מאוחר וגרוע, את קריאת שמע חטף בדקות האחרונות של סוף זמנה, את המקוה הריץ בתזוית כדי להספיק את התפילה במנינו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, ב'שביל' (זה המעמד המקבל את פניו של הרבי מלך המשיח ומלווה אותו בצאתו לפני ואחרי כל תפילה) עמד טרוט עינים וביקש להצניע קומתו, ועתה נחפו החוצה להכין את גרונו החרב לתפילה ולחזור מיד לתפוס "ברכו" עם הציבור. חיים הוא בחור ב'קבוצה' (שנת הלימוד בבית מדרשו של הרבי הנחשבת לשיא) ובוקר כזה בשבילו, לגרוע יחשב.

בין אדי הקפה ראה לפתע חיים בחור ישראלי עומד נבוכ בלובי ומציץ אל הנעשה בבית המדרש כחוכך בדעתו אם להכנס או לא. חיים התלבט לרגע ובתוך כך פנה הצעיר וסב על עקבותיו לכיוון היציאה. ואז כאילו נשך נחש בעקבו של חיים והוא זעק: "היי אחי, בוקר טוב!". הצעיר הסתובב: "פה זה חב"ד, כן?" נו כן, מה לא ברור בבית המשולשים האדומים.

אין מילים, הבוקר של חיים קיבל תפנית חדה, כאילו צינור של אלוקות נתחב בתוכו והזרים בו גלונים גלונים של כוחות אדירים, הוא הסיר את כיפתו מתחת כובעו בתנועה מיומנת וחבשה לראש הצעיר, הכניסו אחר כבוד לבית המדרש לפני ולפנים, הראהו את מקומו של הרבי שליט"א, הסביר לו בלחשיה איפה הוא ולפני מי הוא עומד ותיכף ומיד כרך תפילין על זרועו.

אדהכי והכי נסתיימה התפילה ואז העמידו ב'שביל' הנזכר ולחש על אזנו כי "אנו מאמינים שהרבי חי וקיים בגוף גשמי ממש ונמצא איתנו, בעיקר פה בבית מדרש שלו, הוא מגיע לתפילות ולכן עושים לו שביל. אנחנו לא רואים אותו, אבל זה רק נסיון לעיניים שלנו בלבד" הבורצ'יק הישראלי הנהן בראשו וניכר היה שלא נתישב הענין במוחו.

אחרי סיום בבית הגדול והקדוש, הציע חיים לצעיר, גיל שמו, לכתוב לרבי. גיל ידע במה מדובר, הוא נטל את ידיו לפי הוראותיו של חיים והתיישב לכתוב. תחב את מכתבו באגרות קודש, למלל 'יחי אדוננו' אחרי חיים, ואז קרא ברפרוף.

"אני לא מוצא תשובה" אמר בתום דקה. לבבו של חיים פרפר, רבי עשה למען שמך הגדול. "תן לי רגע לראות" חיים פתח את הספר וקרא מילה במילה ופניו של הצעיר אט אט החווירו, חיים אפילו לא שמ לב, רק כשסיכם את המכתב במילים ספורות קלט שבעיניו של בחורינו דמעות.

"הרבי עונה פה לחייל שכתב לרבי בכאב על חבריו שנפלו לצידו

בקרבות והוא זועק כלפי אלוקים למה הם נפטרו הרי הם מגינים על עם ישראל. והרבי עונה לו ומנחם אותו ש... היי מה קרה?" גיל מחה בלי בושה דמעה מעינו ופתח את קפלי מכתבו, היה כתוב שם, באותיות גדולות ורועדות, משהו בסגנון של "עכשיו השתחררתי מהצבא בארץ ואני פה בטיוול. חברים שלי מתו לידי בקרבות ומאוד קשה לי עם זה, למה אלוקים לקח אותם?"

ואז הוסיף ואמר: "וואו, הרבי איתנו" הלו"ז של גיל החל להתקצר, הוא צילם את המכתב, לחץ את ידו של חיים והמשיך בדרכו. אך מעתה משהו חדש חדר לחייו: הרבי מליובאוויטש. יש מישהו שמבין אותו וחש את כאבו. הרבי איתו.

מה פירוש 'הרבי חי וקיים' עבור יהודי שאינו חבדניק, שאינו דתי? מה אומרת לו התופעה המוזרה: "חסידי חב"ד מאמינים שרשב"י חי וקיים וממשיך להנהיג אותם?" אם רק יגע, רק ישאל, יבין: יש כתובת. יש רבי בישראל. הוא לא מורשת, הוא לא השראה, הוא כאן והוא מנהל, הוא עוזר וסועד ובפיו מסר של גאולה ותקווה. אלפים מזכירים ללא הרף את שמו, תמונתו ניבטת מכל מקום ופעולותיו מהדהדות בתבל. הוא חי. ליובאוויטש חיה.

אחרי שנתגבבו כאן מילי מילים של 'חי וקיים', של אמונה ותקווה, חייבים אנו למחות מלב קרוע ומורתח על ההעלם והסתר הנורא. על הצד השני של ההתמודדות עם 'ג' תמו'. הנהיה כדבר הזה או הנשמע כמוהו?! 23 שנים! היתכן?!

23 שנים בהן לא ראינו את הוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א. דור שלם של אברכים ותמימים וילדים שלא ראו מאורות מימיהם! שלא ראו עידוד ולא שמעו שיחה. רק עומדים ומייחלים, מאמינים ומקווים, זועקים ומכריזים, רוקדים ודומעים, שמחים ושרים שהנה זה בא וכבר בא.

אפילו בדעת עליון אין שום סיבה לעיכוב המבהיל, אולי נחת רוח, אבל בדעת תחתון שלנו? זהו 'הדבר ההכי אינו מובן'! לא ולא! היהודים לא מוכנים להיות אפילו עוד רגע בגלות!

אנו מוחים!
אנו מוחים!
אנו מוחים!
מהר אהוב כי בא מועד.

כל אחד ואחת שיעשו ככל שביכלתכם ויצטרפו לשותפות יקבלו מספר מתנות באופן מידי וגם לאורך השנה אי"ה.

1 החותמים על הוראת קבע של 100 ₪
מתנה - ספר של ממש ✓
יקבל לביתו כל ספר חדש של ממש שייצא לאור ✓
בטאון הפנסאים עד הבית ✓

2 החותמים על הוראת קבע של 180 ₪
מתנה - ספר של ממש ✓
יקבל לביתו כל ספר חדש של ממש שייצא לאור ✓
בטאון הפנסאים עד הבית ✓
10 עלונים להפצה לפני כל חג ומועד ✓
הקדשה בספר של ממש ✓

3 החותמים על הוראת קבע של 250 ₪
מתנה - כל ספרי ממש! ✓
יקבל לביתו כל ספר חדש של ממש שייצא לאור ✓
בטאון הפנסאים עד הבית ✓
10 עלונים להפצה לפני כל חג ומועד ✓
הקדשה בספר של ממש ✓
פרנס היום - יום של פעילות בלוח השנה שיוקדש לזכות/לע"נ ✓

כולנו שותפים של ממש

בהתחייבות קבועה להבאת הגאולה שותפות יום-יומית של מעשה בפועל בענייני גאולה ומשיח!

קריאה של חיבה
ידוע בשער בת רבים יסודיות ומרכזיות העבודה להבאת המשיח שהיא ה'שערי' לכל עניני העבודה והיא היא השליחות היחידה ויסוד כל קיומנו כחסידים וכמאמינים.
המוסד 'ממש' - מרכז ההפצה בארץ הקודש מוכר לכל אחד ואחת שדברי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א נוגעים בליבו, כמוסד הפועל שנים על גבי שנים למען מטרה אחת ויחידה הנחלת בשורת הגאולה, הפצתה והסברתה בקרב כל סוגי הציבורים, הן בחומרי הסברה, הן במוצרים, הן בדברי דפוס והן בהרצאות, כינוסים והתוודעויות שכולם מכוונים להגביר את אש הפעילות בקרב אנשי' ובציבור הרחב.
אין די באר גודל הזכות, ההכרח ואף החובה הגמורה לכל מי שדבריו הקדושים נוגעים לליבו לשנס מתנייהם ולסייע בכל האפשרי למוסד 'ממש' שכולו קודש להנחת העולם לקבל פני משיח צדקנו. ואין צורך להסביר ולתאר את ההוצאות הכבירות שלוקח על עצמו המוסד, ללא מקור בר קיימא של 'תקציבים' ו'כדור', בכדי שלכל אחד ואחת מאיתנו יהיו כלים מתאימים וראויים לבצע את שליחותנו.
אנו פונים בזאת בקריאה של חיבה לכל אחד ואחת מאנשי' - אנו הטו כתף והיו שותפים של ממש באופן קבוע וחודשי בממונכם למוסד 'ממש' ובטוחים אנו כי בזכות שותפות הצדקה להבאת הגאולה נראה תיכף ומיד בעיני בשר את התממשות נבואתו הקדושה של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בהתגלות מלכותו לעין כל כאשר כל ייעודי הגאולה בגשמיית, בבני חיי ומזוני, וברוחניות - יתממשו רגע אחד קודם!
יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!
הרב מאיר ווילשאנסקי
ר"מ ומשפיע בשיבת חח"ל צפת
הרב שמעון ויצהנדלר
ראש ישיבת חת"ל ראש"צ ועוד
פרסומי 'ממש'
הרב מנחם הכהן כהן
רב ק"ק חב"ד בארשבע
הרב אסף חנוך פרומד
משפיע בשיבת חח"ל חיפה
ועורך ספרי 'ממש'
הרב מנחם מענדל פרידמן
משפיע ישיבת חב"ד פתח תקוה
הרב משה קורנוויץ
מו"צ ור"מ בשיבת חב"ד נצרת עילית

לשותפות של קבע, חייגו: 077-5123-770
וואצאפ 054-2248-770 | דוא"ל: info@mamesh.org

בזכות השותפות והסיוע של כל אחד ואחת מכם, תזכו לכל מילי דמיטב בבני חיי ומזוני רויהי - ובכולהו רויהי ונזכה כולנו לעמוד לפני כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בהתגלותו המיידית תיכף ומיד ממש ונכריז לפנינו: יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

אמונה טהורה נקיה מ"שכל אנושי"

התכונות עצמית ופנימית מהו רבי | מסירות נפש שפועלת את כל הגאולה | התעצמות עם הוראות הקודש | הלימוד למעשה בפועל מגאולת הרבי הריי"צ בי"ב תמוז. שביבי חיות לקראת ג' תמוז במסגרת מלאות 90 שנה לחג הגאולה מאת המשפיע הגה"ח שלמה זלמן לנדא

הנו בהכנה ליום הגדול ג' תמוז הבעל"ט שנקרא בלשון הרבי שליט"א מלך המשיח יום של: "אתחלתא דגאולה" של חג הגאולה י"ב"ג תמוז, וכל גאולה היא חלק מהגאולה האמיתית והשלימה בעזרה"ת מי"ד ממ"ש ממ"ש.

והנה כאשר אנו נמצאים אחרי שלימות הענין שרוסיא התפוררה ולא רק שאין "מניעות ועיכובים" על קיום התורה ומצוות אלא גם מסייעים ובסבר פנים יפות, ובקשר טוב עם היהודים, הרי זה "אתהפכת חשוכא לנהורא" בשלימות הכי גדולה.

ומזה עידוד גדול שגם ההעלם של סוף הגלות יתהפך ל"נהורא" בקרוב ממ"ש וכמו ברוסיא זה נפעל ע"י "מסירות נפש" כמו"כ כעת בעזרה"ת ע"י אמונה טהורה שנקי' מ"שכל אנושי", אלא "אמונה אלוקית" בדברי הרבי שליט"א מלך המשיח זה יפעל את הענין ע"י פעולות לפי הוראות הרבי ב"מסירת הרצון" (הנפש).

והנה בג' תמוז כ"ק אדמו"ר הריי"צ אמר שיחה בתחנת הרכבת לפני שנסע לקסטראמא והיו חסידים שפחדו שהנסיעה לקסטראמא זה תירוץ של הרוסים להתפטר מהלחץ העולמי וה' ישמור מה יכול להיות.

לפועל אחרי 9 ימים הרבי הריי"צ שוחרר לגמרי!

ומדוע הרבי הריי"צ לא הרגיע את רוחם להסביר להם שהכל יהי' רק יותר טוב?

אלא השאלה איך מסתכלים על "רבי", אם מסתכלים שזה בשר ודם ר"ל שמתמודד עם גויים, או שזה כמו בי"ט כסלו שזה גזירה שמתחילה בשמים מצד קטרוג למעלה וכמו שכ"ק אדמו"ר הזקן הסביר את כל שיטתו ונכונות דרכו לא רק לגויים כאן למטה, אלא גם ל"בית דין של מעלה" שיסכימו עימו על הפצת המעיינות חוצה, כמו"כ כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ התמודד עם "בית דין של מעלה".

וכמו שבי"ט כסלו נפסק ב"גזרת בית דין של מעלה" לטובת תורת החסידות ולמחרת כ"ק אדמו"ר הזקן שוחרר כמו"כ אצל כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ.

ולכן כאשר הרבי מוהריי"צ יצא ממאסר שהי' זה נס גדול ונפלא שהרבי שליט"א מפליא את זה יותר מי"ט כסלו, כיון שאצל

כ"ק אדמו"ר הזקן כל יום נהי' יותר טוב ע"י שהבינו וראו את כוונתו ורצונו הטוב וכן את גדולתו הרוחנית.

משא"כ אצל כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ כל יום נהי' יותר גרוע בדרך הטבע עד שאמרו לו - ה' ישמור - שעוד 24 שעות כך וכך, והוא אמר: ה' יעזור. והשי"ת עזר.

אחיזה בטבע או למעלה מהטבע

הוסיף וסיפר יהודי מרוסיא, שחיי אדם לא תפסו מקום אצל הרוסים, א"כ המסירות נפש של כ"ק אדמו"ר הריי"צ לא הי' כמו בפורים שהולכים בדרך שלמעלה מהטבע ב"מסירות נפש" ובזכות זה ה' יעשה נס.

משא"כ בזמן י"ב תמוז לא הי' אחיזה בטבע כלל וכלל, ממש "התאבדות" על ובשביל הקב"ה ועם ישראל.

ולכן הרבי מלך המשיח שליט"א אומר תמיד שכל ההצלחה של חב"ד בעולם, זה בזכות ה"מסירות נפש" ש"למעלה מכל טעם ודעת" של כ"ק אדמו"ר הריי"צ.

ורואים שאע"פ ש"מתן תורה" הי' בהר סיני, אבל בית המקדש הוקם דווקא ב"הר המוריי" היכן שהי' "עקידת יצחק" שזה ה"מסירות נפש" הכי גדולה של אברהם אבינו.

היכן שיש ביטול מוחלט לאלקות שם שורה השכינה הקדושה וכן ברוסיא שהי' מסירות נפש של הרבי הריי"צ וחסידיו הק' שם שורה היום ברכת ה' בכל מכל כל.

ולכן הרבי הריי"צ לא הסביר לחסידים שהולך להיות יותר טוב, כיון שצריך להבין לבד שאם הרבי בכח המס"נ ניצח את הקליפה של רוסיא, הרי שהקליפה נשברה ומכאן יהי' רק מוסיף והולך ואור עד י"ב"ג תמוז וכו' וכו' עד תהא שנת ניסים שרוסיא נשברה לגמרי, ואם האדם לא מבין שרבי זה איש אלוקי שיש לו קשר עם עולמות עליונים ומתחשבים בו ובבקשותיו ובודאי עם מסירת נפשו בפועל ממש, מה יועיל כשיסבירו לו וכפי שהרבי תמיד אומר בשיחות "תן לחכם ויחכם עוד" ואם הוא לא חכם (ר"ל) לא יועיל שיסבירו לו עוד.

בעניינינו הפרטיים ג"כ בעבודת ה' צריך להיות חקוק בנפש ובמודעות הפנימית ש"רבי" זה "נשמה כללית" ולכן כל מי שמתקשר עימו, הרי חיי משתנים, והיינו שההתקשרות עם רבי פירושו שנוצר קשר בין ב' הנשמות - שלך ושל הרבי שליט"א.

א"כ כמה שזה מחייב להתנהג נכון בכל פרט ע"פ ה"הוראות של הרבי המובאים באגרות קודש וכו' ועוד ועיקר, שכיון שישנו קשר "נפשי" ו"נשמתית", הרי לאו דוקא דרך ה"אגרות קדש", אלא בעיקר ב"רגש" וב"שכל" וב"מחשבה" ירגיש ויתגלה אליו הרבי.

וע"ד ענין הנבואה המבואר בתניא, שער היחוד והאמונה סוף פרק ב' וזלה"ק: ואף שאין לו דמות הגוף הרי מקרא מלא דיבר הכתוב וידבר ה' ויאמר ה' והיא בחי' התגלות הכ"ב אותיות עליונות לנביאים ומתלבשות בשכלם והשגתם במראה הנבואה וגם במחשבתם ודיבורם כמ"ש רוח ה' דבר בי ומילתו על לשוני. עכלה"ק.

וכן בביאור לפרק כ"ז באגה"ק שבתניא כותב כ"ק אדמו"ר הזקן: והנה בהיות הצדיק חי על פני האדמה היו שלשה מדות אלו בתוך כלי ולבוש שלהם בבחי' מקום גשמי שהיא בחי' נפש הקשורה בגופו וכל תלמידיו אינם מקבלים רק הארת מדות אלו וזיון המאיר חוץ לכלי זה ע"י דיבוריו ומחשבותיו הקדושים.

א"כ רואים מפורש שהרבי משפיע ע"י מחשבותיו הקדושים.

מחשבות קדושות וטובות

יודוע הסיפור עם ר' מענדל שהי' במאסר וחשב פדיון נפש, והמשפחה קיבלו תשובה במכתב מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א שהפ"נ נתקבל ורק 15 שנה אח"כ הובן תוכן המכתב שזה בהמשך לפ"נ במחשבה.

וכן ידוע הסיפור על שליח של הרבי שליט"א ששכר אולם כדי לעשות ערב חב"ד, וביום שישי ראה שלא נמכרו כרטיסים מספיק והי' מודאג מהענין ונזכר בסיפור עם ר' מענדל והחליט ג"כ להתנהג כך ויבקש מהרבי ברכה ועזרה במחשבה וביום ראשון האולם הי' מלא ובהצלחה רבה.

במשך השבוע שאחרי האירוע מישהו מהמשפחה הי' אצל הרבי והרבי התעניין מה שלום השליח וענו שהי' ערב חב"ד מאד מוצלח, והרבי אמר: הרי הוא הי' מודאג מאד ביום שישי...

א"כ ישנו קשר ג"כ במחשבה ומה שנקרא "טליפטיא" [=פגישת המחשבות].

ובאגרות קודש (חלק יט, ע' רפ ושוה"ג) כותב הרבי למי ששואל אם פגישת

המחשבות זה בבעלי מדריגות דוקא, והרבי ענה לו שזה תלוי רק אם יש קשר בין ב' הנפשות אזי המחשבות נפגשים.

א"כ כאשר האדם יוצר קשר עם הרבי, יהי' פגישת הנפש והנשמה עם הקדושה שבנשמתו של הרבי ע"י "מחשבותיו הקדושים".

וכפי שהרבי כתב לא' מאנ"ש: בודאי ינהוג במנהג אנ"ש שנכנסים ל"יחידות" בעת ההתוועדות.

והיינו ש"התוועדות" זה "יחידות" למרות שהחסיד לא הגיש פתק עם שאלות ובקשות. וכמו שמושה רבינו נאמר עליו (דברים ה, ח) אנכי עומד בין ה' וביניכם. . להגיד לכם את דבר ה'.

א"כ ע"י הרבי נוצר קשר אמיתי ופנימי יותר עם הקב"ה ואזי קיום תומ"צ נעשה באופן נעלה ופנימי יותר.

וזה ה"זכות" של כל מי שמתקשר עם הרבי לקבל קשר אמיתי ועמוק עם עצמות א"ס.

וכמו שב"מתן תורה" הקב"ה בעצמותו התגלה בקולות וברקים ועד שכולם ראו ושמעו אלקות איך שעצמותו ית' מכריז "אנכי הוי' אלקיך", ואע"פ שכ"ז פעל עליהם התעלפות והסתלקות מהגוף והחזיר הקב"ה להם את נשמתם בטל תחי' שעתיד להחיות בו את המתים.

מ"מ זה עדיין לא חדר את העצם של הנשמה, ולכן הי' ירידה של חטא העגל, משא"כ שבט לוי שהיו מסורים לכוונה העליונה באמתיות המשיכו את הקשר עם משה רבינו כדבעי.

וכמו"כ כעת כנ"ל הנה אחרי תש"נ "תהא שנת ניסים", יהי' וקורה כעת מופתים גלויים בכל מכל כל שכולם מרגישים שהרבי איתם ופועלים בשליחותו בשמחה ובטוב לבב ובהצלחה אלוקית.

הרי בודאי שאם "קליפת הגלות" נשברה ע"י הרבי מלך המשיח שלא מכיר במציאות הגלות, כיון שמזמן הגמרא "כלו כל הקיצין" ואין הסבר לרגע אחד שעדיין מתעכב הגאולה השלימה.

הרי ע"י תוקף עצמי ופנימי אמיתי מתוך אמונה ושמחה יכולים לפעול שמכריעין את כל העולם לכף זכות ולפעול גאולה בפועל ממש לעיני בשר בטוב נראה ונגלה ומי"ד ממ"ש.

לחיים ולברכה!

מהיכן ולאן?

האנושות הולכת וכובשת שיא אחרי שיא. ישנם שיאים חיוביים וישנם קצת פחות, המנהיג והנשיא של דורנו הרבי שליט"א מליובאוויטש מלך המשיח נשלח בכדי להביא את האנושות והעולם לשלימותו הנצחית. הוא זיהה כבר לפני למעלה ממאה שנים את תפקידו בעולם ואת תפקידם של איש ואישה על פני כדור הארץ. את השליחות שלנו.

מאת הרב ארי קדם

ייחסך ותוכל להסתפק במבט ממוקד על היישומון, להישאר פאסיבי כמעט לחלוטין - ולקבל, לדעת, לבצע ואפילו להרגיש עוד ועוד ועוד מושגים ותופעות.

זהו. פסגה מדהימה של יכולות נמצאת בשליטתו של כל מי שרוצה, והתוצאה המתבקשת לכאורה היא סיפוק עצום.

אבל אנשים לא מרגישים כך. לגמרי לא. זאת אומרת, העונג קיים. אולי. אבל סיפוק אמתי - לא ולא! ייתכן שבמשך זמן מוגבל יש מי שחיים בבועה של קונספציית סיפוק שגויה כזו, אך בסופו של דבר הבועה הזו מתפוגגת. מתפוררת ומותירה אותם חפים לחלוטין מכל בדל של סיפוק.

למה?

כי ריגושים ומידע מכל סוג שהוא לא

מספקים סיפוק. כדי להרגיש סיפוק אדם חייב להגיע לאיזושהו מיצוי עצמי, והמיצוי לא מתהווה על מצע של זרי דפנה ואפליקציות.

מיצוי עצמי

רבים מודעים לכך היטב. זו הכרה שמבשילה בדרך כלל לא בשלבים הראשונים של החיים. היא מגיעה לאחר שאנשים מרגישים חלולים ולא מרוצים מעצמם. הם חשים דחף עמוק לחפש את עצמם. לחפש תוכן לחיים, מיסטי או פרקטי - משהו שיוכל למיצוי ממשי. הם מוצאים את אותו משהו, ומאושרים להתחיל להרגיש ממוצים.

מיצוי עצמי הוא תוצר של עשייה למען אידיאל שמאמינים בו. הוא מגיע מהיות האדם חלק, משמעות בעיניו, בהגשמת רעיון שהוא דוגל בו. כאשר דבק אדם בכנות באידיאלים - הופכת כל ישותו להיות חדורה בתחושת שליחות ליישומם של אותם אידיאלים הלכה למעשה, להפיכתם ממשנה רעיונית לדרך חיים, ושליחות כזו מגשימה מיצוי עצמי.

עד כאן נכונים הדברים לכל אדם באשר הוא, ללא הבדלי דת, מין, גזע וגיל. אך בשבילנו - עדיין זה לא זה. אמונה שמיתרגמת לעשייה היא אכן מתכון מעולה למיצוי עצמי, אבל כאשר מדובר ביהודים - לאו דווקא שהמיצוי יהיה מושלם. יש משהו ייחודי לנו, העם היהודי, שמציב אותנו על רף אחר. ממד לא שגרתית בהווייתנו, שהופך את המסלול שלנו למיצוי עצמי לנתיב הרבה יותר מוגדר ומרומם. נתיב ברוך וגם מואר באור יקררות.

כדי להכיר את המסלול, כדי 'להריץ' את עצמנו עליו כראוי, אנחנו מוכרחים לשחזר קצת היסטוריה.

הסדר הנבחר

לפני שהעולם שאנו חיים בו קיבל את צביונו המוכר לנו, שרר כאן תוהו ובוהו. לא בדיוק במשמעות בה אנו משתמשים היום בביטוי, אבל בפירוש - אי סדר. רוחני, כמוכן. היה פה מינון עצום בכמות ובאיכות של הארות אלוהיות, ריכוז גבוה של נוכחות רוחנית גלויה, שמנע אפשרות של היווצרות עולם גשמי.

לאחר מכן חולל הבורא סדר אלוהי חדש: הוא העלים את ההארות והותיר את חשיפתן במינון נמוך במיוחד, על גבול האפסיות. כתוצאה מכך נברא עולם שלחלוטין לא מזהה בו נוכחותן של ההארות האלוהיות. ובמילים אחרות: עולם שמעלים על כך שהוא נברא על ידי בורא כל-יכול.

ככל-יכול, הייתה לקדוש-ברוך-הוא אפשרות לברוא לכתחילה עולם מסודר מכל הבחינות. עולם מתוקן ושמסוגל להכיל הארות אלוהיות בכל מינון שהוא מוצא לנכון, מבלי שיהיה בו אפילו אי קטן אחד של מבוכה. אבל הוא בחר אחרת: ליצור תוהו ובוהו, להשליט בו סדר ודווקא במתכונת מסוימת מאוד. מתכונת שבה צריכים הנבראים בעצמם לעבוד כדי לזהות אותו - את מלך מלכי המלכים.

ומה קרה אחר כך?

בדורות הראשונים ממש, בגלל הסמיכות לרגעי הבריאה הראשוניים, עוד זיהתה האנושות בוודאות את הנוכחות האלוהית. לאחר מכן, כתוצאה מתהליך שהחל להתחולל בדור השלישי - דורו של אנוש, נכדם של אדם וחווה - הלכה ההכרה בקדוש-ברוך-הוא ונעלמה, כמעט נכחדה.

התפנית הגיעה בדמותו של עלם נועז, פורץ דרך בינלאומי, שניחן ביצירתיות מחשבתית וכריזמטיות, שתיהן חסרות תקדים. שמו של העלם הוא אברהם. בהמשך הוא הפך לאברהם. אברהם אבינו. אברהם נולד לעולם שטוף אלילות. האנשים האינטליגנטים והגאוניים ביותר בדורו סגדו כולם לעץ ואבן, והוא, כבר משחר געוריו, לא היה מסוגל להכיל את האוויליות שבכך. הוא יצא לדרך עצמאית לא פשוטה, לגלות את סודו של היקום, וזו הובילה אותו לתגלית שחוללה בזמנו 'רעידת אדמה' חברתית ומדעית: יש אלוקים!

השליחות

התגובה הראשונית של הציוויליזציה הנדהמת הייתה טבעית ומצופה: התנגדות עזה. וגם אלימה! אבל אברהם לא אמר נואש. הוא התמלא בתחושת שליחות להפוך את התגלית שלו לנחלתה של כלל האנושות.

ברגע מכונן, אברהם גם זכה שהקדוש-ברוך-הוא בכבודו ובעצמו יתגלה אליו ויעניק לשליחות שנטל על עצמו גושפנקה אלוהית. אתה, אמר לו הבורא, מגשים את הרעיון הגלום במתכונת שבה בחרתי לברוא את העולם: לגרום לכל יושבי החלד לגלות את נוכחותי ביקום וריבונותי עליו, למרות שאני כל כך נעלם ונסתר.

אברהם הפך לשליח רשמי להגשמת התכנית האלוהית, ובכך הבטיח לעצמו מיצוי עצמי ומימוש שאיפות ברמות-על: לא רק עד כמה שיכול בן אנוש להשיג בכוחות עצמו, אלא עד כמה שמלך מלכי המלכים יכול להעניק לו!

וכך, יצא אברהם למסע כיבוש תודעתי בין יבשתי ונחל הצלחה בינלאומית כבירה. רעיון האמונה בא-ל אחד הלך וחלחל במעגלים רחבים מאוד של האנושות וחולל שינוי באורח חייהם של המונים.

אלא שאברהם לא השלים את השליחות. הוא נפטר עוד בטרם הפך העולם כולו למאמין, והשלמת המשימה הוטלה משמייים על בניו וצאצאיו המובהרים. לעם ישראל נמסר שרביט השליחות האלוהית: לגלות את אלוקים בכל לב ובכל מקום עלי אדמות.

בכך גם שורטט הנתיב היהודי הברור להגיע למיצוי עצמי. יהודי שנוטל חלק בשליחות הזו, הוא ורק הוא מגיע למיצוי המושלם ביותר שיכול להיות. כשהמיצוי

מתהווה מהגשמת תכנית אלוהית כלל יקומית הוא מגיע מהקדוש-ברוך-הוא בכבודו ובעצמו, ולזה שום תחליף לא יכול להשתוות.

יצא אפוא, שרק יהודי שעובד לגלות את אלוקים בכל מקום - נוטל חלק בתכנית האלוהית. יהודי ששקוע רק בעצמו, בהשגת שיאים רוחניים אישיים, ומתעלם מהצורך של סביבתו להיטיב את הכרתה באלוקים - אפילו שהוא מקיים תורה ומצוות - הוא לא מגשים את התכנית האלוהית! הוא לא ממשיך במילוי המשימה בה החל אברהם אבינו - להפוך את העולם לעולם מאמין.

רק מי שנוטל חלק פעיל בשליחות האלוהית היהודית ומנחיל את הקדוש-ברוך-הוא גם לסביבתו - יש לו את זה. רק הוא מגיע להזדהות מושלמת עם ייעודו ושליחות חייו, ורק לו נכון - ומובטח - מיצוי עצמי אמתי ומושלם.

שדרוג השליחות

קרוב ל-3,800 שנה חלפו מאז דורו של אברהם אבינו. שנים בהן ידע עם ישראל עליות ומורדות רבות מכל הבחינות. גם, כמוכן, מבחינת מילוי השליחות האלוהית. במרוצת הדורות התפתחה השליחות הזו לצורות שונות, בהתאם להתקדמות ביישום התכנית האלוהית. בכל תקופה קבלו ענקי הרוח האמתיים של עם ישראל הדרכה משמייים ועל פיה התוו לבני דורם את השלב המתאים לזמנם במילוייה של השליחות האלוהית. כלומר, באלו אופנים נכון להפיץ את בשורת האמונה ולאילו מעגלים אנושיים ראוי בעיקר לפנות.

לפני קרוב ל-300 שנה ירדה לעולם נשמה, ששדרגה את השליחות של עם ישראל ומיקדה אותה ברמות חדשות ונישאות. זהו רבי ישראל המוכר בכינויו 'בעל שם טוב', שחולל את תנועת החסידות ועמה גילה כיצד לכבוש את כברת הדרך האחרונה שנותרה לשליחות היהודית. השליחות שחותרת לעולם שבו כולם מאמינים בקדוש-ברוך-הוא. עולם שבו כולם מזהים את נוכחותו של הקדוש-ברוך-הוא.

למעשה, יעדה של השליחות היהודית זוהי הגאולה האמיתית והשלמה. מצב עולמי חדש בו הנוכחות האלוהית גלויה במינון כביר - עוד יותר מכפי שהיה בעידן התוהו ובוהו, ומבלי לגרום לתוהו ובוהו!

עולם מסודר מכל הבחינות - מתוקן וגם מסוגל להכיל את ההארות האלוהיות הכי נשגבות. הקדוש-ברוך-הוא הציב זאת כמטרה של הבריאה כולה וקבע כי נגיע אליה לאחר מסלול מפרך ומתיש של הגשמת השליחות.

הבעל-שם-טוב, שהתפרסם כתלמיד חכם מופלג ומעבר לכך כאיש קדוש ומחולל מופתים, חשף כי נאמר לו במרומים שהגאולה תבוא לאחר שתורת החסידות שהוא מגלה תגיע לכל מקום בעולם. מלך המשיח בעצמו, מי שמנצח על תהליך הגאולה בפועל, הוא מי שהגדיר לו את משימת השליחות הדחופה שנתר לנו למלא.

מהי תורת החסידות? מה כל כך מיוחד בה?

החסידות מסבירה - עד כמה שההשגה האנושית מסוגלת להבין - את משמעותן של ההארות האלוהיות ואת הדרכים שבהן משתמש הבורא כדי להאיר אותן אלינו. החסידות גם מסיקה מכל תהליך אלוהי מסקנות מעשיות, שמשמשות הדרכה מפורטת כיצד למלא נכון יותר את השליחות היהודית.

הקדוש-ברוך-הוא הואיל בטובו לגלות אלינו תורה מופלאה זו על-ידי הבעל-שם-טוב, כדי שיהיו לנו כלים טובים יותר להעניק לעולם את האמונה המתוקנת, הבריאה. כלים שיסייעו לנו למצות את עצמנו טוב יותר ולהגשים מהר יותר את היעד האלוהי שאלינו אנו חותרים - עולם מאמין בשלמות. עולם של גאולה.

תלמידיו הצדיקים של הבעל-שם-טוב ותלמידיו תלמידיו המשיכו את דרכו המופלאה ואף פיתחו ושכללו אותה. הם קירבו את רעיונותיה, העמוקים ביסודם, לסדר היום ואורח החיים של כל יהודי. כל צדיק בדרכו המחיש מה ואיך נכון ליישם ולקיים כדי לעשות טוב יותר את מה שהקדוש-ברוך-הוא הועיד לנו.

במיוחד, בולטת תרומתו של רבי שניאור זלמן מלאדי, מי שייסד את תנועת חב"ד לפני כ-250 שנה. לאדמו"ר הזקן, כפי שמכונה רבי זה, הייתה נשמה גבוהה מאוד - נשמה חדשה שטרם ירדה לעולם עד אז - ועמה הוא מימש את כישוריו

השמימיים לקחת דקויות רוחניות בלתי נתפסות ובהסברים מאלפים להפוך אותן לנתפסות. נתפסות היטב. אדמו"ר הזקן הוא זה שהפך את החסידות לארגון כלים שימושי ונגיש באמת לכל יהודי שרוצה להגשים את השליחות האלוהית. להגשים את עצמו.

מנהיגי חסידות חב"ד לדורותיהם (הוכרו תמיד בכינוי 'הרבי מליובאוויטש', על שם העיירה ששימשה ערש לחסידות) הוסיפו בשנים הבאות לעבד את הרעיונות ולקרבתם עוד יותר אל המוח ואל הלב. וכך הלך וקטן המרחק שלנו מהיעד המצופה והנכסף - הגאולה השלמה.

שיא השליחות

התפתחות דרמטית חלה לפני 65 שנים - עם הסכמתו של הרבי הנוכחי מליובאוויטש לקבל את הנהגת החסידות. הרבי מלך המשיח שליט"א, שמוכר גם הוא כתלמיד חכם מופלג, איש קדוש ומחולל מופתים, גילה כי תחת הנהגתו תגיע שליחותנו האלוהית ליעדה בפועל ממש, וקרא לכל יהודי לתת כתף למאמץ האחרון שנוטר להשלמת המשימה המשותפת לכולנו.

באותו זמן, אותותיה של שואת אירופה המזוויעה עדיין ניכרו היטב על פניה של יהדות העולם. גם ובעיקר מהזווית הרוחנית. קריאתו זו של הרבי, שהתפתחה למפעל חיים - שינתה את התמונה לבלי הכר. הרבי מינה את מוסד השליחות היהודית ובתוך עשרות שנים הפך אותה לרשת בינלאומית שמכסה את כל הגלובוס במארג צפוף של אלפי נקודות אור. מארג שאף ממשיך להצטופף יותר ויותר בכל זמן נתון. כיום, אין מי שלא מכיר את השלוחים המפורסמים של הרבי, שנמצאים בכל פינה בעולם שיש בה נוכחות יהודית ומשמיים לסביבתם דוגמה חיה וקורנת כיצד נכון למלא את השליחות האלוהית עלי אדמות.

העולם, היהודי בעיקר, משתאה מנכונותם של זוגות צעירים לעזוב את הקן המשפחתי הרחב, את החממה הקהילתית בה גדלו ולהתחיל חיים חדשים במקומות הכי אקזוטיים שאפשר להעלות על הדעת. מאלסקה הקפואה ועד לאדיס-אבבה הלוהטת, מלאס וגאס הנוצצת ועד לפונה המצחינה - שום מקום לא מרתיע אותם. הם מגיעים לכל מקום בו שוררת שממה

רוחנית ובמצוות הרבי מתחילים - מאפס - לפתח מודעות יהודית ומאמינה בקרב כל מי שהם באים אתו במגע. הם מכתתים רגליים, יוצרים קשרים, מקימים מוסדות, לא חוסכים כל מאמץ ומשתמשים בכל כלי כשר שרק ניתן להעלות על הדעת כדי להכשיר פינה נוספת בעולם לקראתה של הגאולה השלמה.

עשרות שנים של פעילות בהיקף חסר תקדים עשו את שלהן והזניקו את השליחות היהודית אל קו הסיום. בזכותן, בישר הרבי ברגע של גילוי נבואי, הגענו כבר לישיורת האחרונה! היה זה לפני כ-25 שנה, בנוכחות אלפי שלוחים וחסידים שהתכנסו בבית-מדרשו של הרבי. הרבי חשף כי הגענו לשלב בו בכל רגע אמורה להופיע בפועל הגאולה השלמה ולפיכך תפקידנו כעת, בהמשך הגשמת השליחות, מהווה עריכת קבלת פנים לכבודו של המשיח!

השליחות האישית

שתי התקופות - זו של הבעל-שם-טוב

ואדמו"ר הזקן וזו שלנו - נחשבות אם כן לשני ציוני דרך רבי משמעות בשלבי ההתפתחות של השליחות היהודית. אי אפשר להתעלם מכך שהן גם מקבילות לשני ציוני דרך מרשימים בהשתכללותה של הציוויליזציה: בזמנם של הבעל-שם-טוב ואדמו"ר הזקן החל להתהוות המדע המודרני והוא התפרץ בקול תרועה אל התודעה האנושית. בזמננו הגיע המדע לשיאים מטורפים, בעיקר בזכות אוטוסטרדת המידע ששועטת בכל נתיבי האינטרנט ומנגישה הכול לכולנו.

הקבלה זו מלמדת כי כשם שמעניק לנו הקדוש-ברוך-הוא כלים רוחניים מופלאים לשם מילוי שליחותנו, כך בד בבד הוא גם מעניק לנו כלים גשמיים מעולים למטרה הזו. כלים שיעזרו לנו להגיע למיצוי ולמימוש שאיפות שהולמים את מעמדנו המרומם, כשלוחי האלוקים. זהו אכן היעד האיכותי והנכון של המרשתת, היישומונים וכל הטכנולוגיה הססגונית שעומדת לרשותנו: היותם עזרים להגשמת השליחות האלוהית.

את ההסבר המעשי מה זה אומר לכל אחד

מאתנו באופן אישי, כמו גם הסברים נוספים הקשורים לשליחות ולמילוייה - מספקת משנת השליחות של הרבי מליובאוויטש מלך המשיח שליט"א. משנת שליחות שלמה, שסוללת את דרך החיים האידיאלית והמתוקנת לכל יהודי באשר הוא. הדרך לקבל ישירות מהקדוש-ברוך-הוא את התואר הנכסף 'שליח', שמוענק לכל מי שמוכן ללכת בדרכו של אברהם אבינו ולהפיץ בסביבתו אמונה ומודעות יהודית אמיתית.

מתוך מאות ספרים שבהם פרושה משנה זו, נאספו בקפידה לספר שלפניכם קטעים קצרים, מרתקים וקליטים. קטעים שמלמדים על קצה המזלג את העקרונות ואת ההליכים של השליחות האלוהית, ובעיקר - מתרגמים הכול לחיי היום יום. הקטעים, המוגשים בעיצוב מרענן ועכשווי, אותנטיים. הם כתובים כולם בלשונו של הרבי ולא עברו שום עיבוד, מלבד תרגום או פתיחת ראשי תיבות.

אתם מוזמנים לקרוא, ליהנות, להחכים, והחשוב מכול - להפנים. לשדרג ולשכלל את חלקכם החשוב במילוי השליחות האלוהית - השליחות של כל אחד ואחת מאתנו שמשפיעה על היקום כולו ושמבטיחה לנו מיצוי שאין דומה לו. השליחות לקבל את פני משיח צדקנו - הרבי מליובאוויטש שליט"א - תכף ומיד ממש.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

(מתוך המבוא לאלבום השליחות בהוצאת)

במסגרת אירועי ה'טבת - יובל השלושים, הפיקו ב'ממש' ספר אלבומי מרתק בשם "השליחות" - הקריאה הנצחית לכל אחד ואחת. הספר כולל בתוכו פתגמים וקטעי מקור מדברי הרבי מלך המשיח שליט"א, שלוקטו והובאו בלשונו הק' למעט תרגום מאידיש ופתיחת הראשי-תיבות.

עם זאת, הושם דגש בליקוט והעריכה שכל הספר יהיה ברור ונהיר לקורא בן-זמננו, שחפץ לדעת ולהחכים בשליחותו של הרבי מלך המשיח שליט"א שהקים את אימפריית השליחות המשפיעה ביותר בתולדות האנושות.

האלבום מחולק לשבעה שערים, החל מימי הבראשית, עידודים והדרכות, המבצעים השונים וכמובן השליחות היחידה קבלת פני משיח. הספר עוצב בגרפיקה חדשנית ושובת לב ובפתח כל שער ישנו איור אמנותי מרהיב עין ומשובב נפש.

על הספר עבדו חודשים רבים טובי הכותבים והעורכים, תוך כדי התייעצויות עם מו"לים נחשבים ואנשי תקשורת בכדי להשכיל, להגיש ולהנגיש את הדברים הנפלאים תוך היצמדות כמעט מוחלטת אל דברי הרבי. על הליקוט, הכתיבה והעריכה ניצחו: הרב שמעון ויצהנדר, הרב ארי קדם, הרב בנצי פרישמן ואוהד בר-סלע.

אין ספק ש'ממש' כבשו כעת עוד פיסגה של יצירה מפוארת ומהודרת, מבלי לוותר על טיפה אחת מ'אבן המלך' ובהגשה והנגשה חסרות תקדים. הספר מופץ בחנויות הספרים המובחרות וברשתות סטימצקי וצומת ספרים ועוד.

להגל שבוע הספר בארץ ישראל יצאו אף בפרסום המוני על-גבי מוניות שירות המפרסמות את הספר החדש לתושבי הערים הגדולות בארץ. להזמנות: 077.5123.770

רופאים דתיים דווקא

יותר מתמיד נישא ומרומם שמו של הרבי שליט"א מליובאוויטש מלך המשיח, רבבות נושעים בזכות ברכותיו הקדושות, ונוהרים ומוסיפים במצוות ומעשים טובים בכדי להאיר את אור הגאולה בעולם. לפנינו סיפור מופת שאירעה בזכות תשובה מדהימה שניתנה על-ידי "אגרות הקודש". מתוך הסדרה נפלאות עכשיו בה לוקטו סיפורים מהעלון השבועי 'שיחת הגאולה'.

חיים-בער לוין

שעת צהריים שלווה

רחוב צדדי בברוקלין, שלעתים רחוקות מופר בו השקט על-ידי נהמת מנוע של מכונית מזדמנת. בבית משפחת בנימין ישבה ח'לי על הכורסה האהובה עליה וכרסמה עוגיות פריכות, תוך כדי שמדפדת במגזין ובוהה בתמונות הצבעוניות.

לידה שכבה על השטיח שיר"אל, חמדת חייה. לא מזמן מלאו לשיר"אל ארבעה חודשים. החיוכים שלה מדהימים כל פעם מחדש, שולחת אליה ח'לי מבט אוהב, אחד מני מיליון. היא כבר כמעט מתהפכת, המה ליבה בגאוות אם.

היא נזכרה בגרגור של שיר"אל היום לאחר שסיימה להאכיל אותה. זה היה כל כך מצחיק! "את חייבת לחזור עליו כשאבא יחזור מהעבודה", רכנה אליה ח'לי ונישקה אותה על לחיה.

תגובתה של שיר"אל הפתיעה קצת את ח'לי. במקום להתמוגג מהנשיקה, כמו שלמדה לאחרונה, היא בחרה לכווץ את רגליה כלפי הבטן. את התנועה הזו לא הכירה ח'לי. היא גם לא קראה עליה בכל הספרים שמתארים התפתחות תינוקות.

כאשר חזרה שיר"אל על תנועת הכיווץ פעם נוספת, מבלי שח'לי תירכן לעברה, קלטה ח'לי שאין לתנועה שום קשר לנשיקה שהרעיפה עליה. אל התנועה נלוותה עווית בפנים ולאחריה הגיע פרץ עז של בכי.

"נשמת חיי! מה כואב לך?", הרימה אותה ח'לי בחרדה תוך כדי שבוחנת את רגליה חזור ובחון. היא לא זיהתה על הרגליים שום דבר שיכול להסביר את פשר הכיווץ.

בכיווץ הבא של הרגליים נוצר לח'לי רושם כי חוסר הנוחות של הפעוטה נמצא בבטן. אני חייבת לגשת אתה לרופאה, אמרה לעצמה בהחלטיות. האפשרות שבתה הקטנטנה סובלת ממשהו הבהילה אותה, מעל ומעבר לכל פרופורציה. היא הרימה טלפון בהול לבעלה. "משה, מתי אתה חוזר היום מהעבודה?".

"מה קרה?", נלחץ משה מהשיחה הלא צפויה.

"שיר"אל לא נראית לי טוב. חייבים לקחת אותה לרופא", ירתה ח'לי את המילים במהירות.

משה כיסה את הפומית ונאנח אנחת רווחה. הוא הכיר את דאגתה המופרזת של אשתו ושיער ש"לא נראית לי טוב" זה כנראה שיעול או שניים שהוד מעלתה הנסיכה הואילה להשמיע מגרונה. אלא שכמובן הוא לא העלה בדעתו לשרד לח'לי את תחושותיו. "אשתדל להגיע מוקדם יותר. תתקשרי למרפאה ותזמיני תור", אמר וסיים את השיחה בשלווה.

האמת הייתה שהפעם דאגת האם לא הייתה מופרזת. בוודאי שלא מיותרת. שיר"אל סבלה מבעיה לא פשוטה בכלל. למשה כמובן לא הייתה סיבה לדעת מזה, וח'לי, גם מבלי לדעת בדיוק, הייתה לחוצה גם בשבילו. כעבור כמה דקות שב הטלפון של משה וצלצל. "כן", ענה, קצת בקוצר רוח.

"אל תחזור מוקדם מהעבודה", עצרה ח'לי לפני שהמשיכה והסבירה. היא זיהתה היטב את חוסר הסבלנות של משה.

"מה קרה?", הסתקרן משה מה גרם לשינוי בתכניתו.

ח'לה חייכה לעצמה. קוצר הרוח של משה נעלם... "התקשרתי למרפאה. הרופא לא מקבל היום אחר הצהריים", נידבה את ההסבר בשלמות.

"מה את אומרת?", ניסה משה לשרד קצת אמפתיה. "טוב,

אני מקווה שנחזיק מעמד עד מחר", התבדח קלות.

"יחד - בטוח שנצליח", החזירה לו ח'לי בנימה רבת

משמעות.

אותו לילה עבר על ההורים הצעירים לגמרי לא במנוחה. שיראל הקטנה לא ישנה טוב והדירה שינה גם מעיניהם. שניהם זיהו אצלה אותות סבל ומצוקה, ולא היה לאל ידם להושיע לה.

למחרת, מיד כשהתאפשר להם, התייצבו במרפאה משה וח'לי יחד עם שיראל. הרופא בדק את הקטנה בתשומת לב, אחר נתן חוות דעת לא ממש ברורה. משה וח'לי יצאו ממנו קצת מאוכזבים. במיוחד בגלל שהמליץ לתת לילדה טיפות משומן חזיר, והם ממש לא אהבו את הרעיון.

בתיווכם של חברים הגיעו לרופאים נוספים. הדיאגנוזות וגם התרופות היו מגוונות מאוד. רופאה אחת הבטיחה להם שמיץ שזיפים יקל על הקטנה. אחר אמר להם להימנע מלתת לילדה מאכלים מחלב בקר. "רק חלב עיזים".

ההצעה האחרונה דווקא נראתה להם. משה קנה חלב עיזים וח'לי הטעימה ממנו את שיראל. התגובה הפיזיולוגית של שיראל הייתה די מפחידה. היא התנפחה בכל גופה! מסתבר שהיא אלרגית לדבר הזה.

בינתיים, ההתכווצויות נמשכו. שיראל הקטנטנה סבלה מאוד, ולהוריה לא היה מה לעשות מולה מלבד מלפכור אצבעות.

חברה של ח'לי הייתה ערה לתסכולם של ההורים. "כדאי לכם לכתוב לרבי מליובאוויטש?", המליצה לח'לי. היא סיפרה לה על האפשרות לכתוב לרבי שליט"א מלך המשיח באמצעות "איגרות קודש".

ח'לי ביקשה יותר פרטים והחברה נתנה לה את מספר הטלפון של בית חב"ד בשכונת קנרסי שבברוקלין בראשותו של הרב יהודה פרידמן. ח'לי התקשרה ונתתה על-ידי המזכירה. הרב פרידמן לא היה במשרד. ח'לי בחרה לשתף את המזכירה בסיפור ושאלה אותה מה בדיוק עליה לעשות.

שושי, כך שמה של המזכירה, וידאה אצלה כי השמות המלאים של הילדה ושלה הם שיראל וח'לי. "הישארי כעת על הקו. אני כותבת את בקשתך לרבי, מכניסה אותה לכרך איגרות קודש, ומיד אקרא לך את תשובת הרבי מלך המשיח שליט"א. אוכל גם לשלוח את צילום התשובה אלייך".

היה זה כרך י"א וזה נפתח בעמוד ר"ב. הופיע שם מכתב שבמקורו הופנה אל "הועד לאסיפת רופאים דתיים בניו יורק" ועסק בחשיבותה של אסיפה כזו דווקא בתקופתנו.

בעת שקיימת יכולת בידי "רופאים דתיים... בנוגע לכמה נקודות שרבים טועים ותועים בהן".

ח'לי הראתה את הפקס עם התשובה למשה. שניהם יחד הבינו כי הרבי מכוון אותם להתייעץ עם רופא דתי. אבל הם לא הכירו אחד כזה.

יומיים לאחר מכן קיבלה ח'לי ממכר, מספר טלפון של רופאת ילדים עם המלצות מאוד חמות עליה.

"איך קוראים לה?", שאלה ח'לי. היה לה חלום להיות מובלת משמיים לרופאה דתייה.

"ד"ר חנה גולדפיש", אמר המכר. "אגב, היא דתייה", הוסיף, מבלי לשער כמה הנתון הזה משמעותי לח'לי.

בדיקתה של ד"ר גולדפיש הייתה קצרה ותכליתית. כמה לחיצות בנקודות רגישות בבטן התחוננה של שיראל הובילו אותה למסקנה מהירה וחד משמעית. "מתי החלפת לה חיתול?", שאלה את האם המסורה.

"לפני שיצאנו אלייך", אמרה ח'לי. "הוא היה יבש לחלוטין".

"והחיתול שהחלפת לפני כן?", הוסיפה הרופאה לשאול.

"היה ספוג מעט. אבל פחות מאשר בעבר", החלה ח'לי לנחש את כיוון החשיבה של גולדפיש.

"הקשיבו לי טוב. התינוקת שלך חייבת לעבור ניתוח מידי!", קבעה הרופאה בנימה ברורה וחדה. "ואני אעשה אותי בעצמי, כאן ועכשיו! השופכה שלה סתומה לגמרי!".

משה וח'לי נמלאו בתחושה שילדתם נמצאת בידיים טובות. הם כמובן אישרו לרופאה לבצע את הפעילות הכירורגית, וזו בוצעה במיומנות, בעדינות ובזריזות מדהימות.

בסיום הטיפול הפנתה ד"ר גולדפיש את הילדה למעקב במרפאה שמתמחה בתחום.

בביקורת שחתמה את הסדרה שעברה שיראל, אמרה הרופאה התורנית לח'לי: "עליכם להודות לד"ר גולדפיש. בטיפול המידי שעשתה היא פשוט הצילה את חיי בתכם! אני ממש לא מבינה איך כל הרופאים שבדקו את שיראל לפני כן לא עלו על הבעיה".

"...רבים טועים ותועים", כתב הרבי. ד"ר גולדפיש הייתה השליחה הנאמנה לעלות על הבעיה ולפתור אותה.

בשדה השליחות

הרב יהודה גינזבורג

לא מפקירים את הנשק.

"על ידי הרמטכ"ל הגדול מכולם - נתגבר על העולאאאאם" - ואנחנו החיילים. פקודת היום, לא להשאיר את הנשק בבסיס. לקחת אתנו את התפילין לכל מקום!

כל אחד מאיתנו יכול להעיד על זמנים שפגש גם אנשים דתיים ואפילו חרדים שניצלו את התפילין שהיו באמתחתנו להנחת תפילין (רש"י או ר"ת), על שעות נסיעה ברכבת שנוצלו להנחת תפילין ואפילו ליהודי אחד - שהרי זה עולם ומלואו.

50 שנה עברו מאז ה"מבצע" הגדול, שהחל משנת תשנ"ב הוא אחד הדרכים אל "השער" - קבלת פני משיח. הכרזת הקודש "חי אדוננו" לאחר כל הנחת תפילין, וחלוקת "כרטיס משיח" עם תפילת הדרך לכל יהודי שמניח תפילין זה הרבה יותר ממתנה. וגם לאלו "שהניחו כבר" או הממאנים להניח לע"ע, הכרטיס יעשה את פעולתו!

ולכל הפחות "לא להפקיר את הנשק". כאשר אתם יוצאים לטייל עם המשפחה והילדים בימי הקיץ, נוסעים ל"שבת חופשה" מהישיבה או מסתובבים בכל מקום בעולם - קחו אתכם את הנשק. נשק אמיתי שיכול לקרב כל יהודי בעולם לדרך הנכונה - ההתקשרות לרבי מלך המשיח שליט"א ולהביא גאולה לעולם!

השליח והחסיד המסור והמפורסם ר' שלמה מיינדנצ'יק שהיה אחד ממקימי מוסדות חב"ד בארץ-ישראל, עסק לפרנסתו כידוע כנהג קטר שזכה לשליחויות וקירובים רבים מהרבי מלך המשיח שליט"א, שאף סיפר במהלך התוועדות כיצד ר' שלמה מנצל את עבודתו ברכבת להפצת יהדות.

באחד הראיונות עימו סיפר הרב מיינדנצ'יק אפיזודה משעשעת, שבאחת מנסיעותיו הארוכות מדרום הארץ, לאחר שעות עבודה רבות החליף אותו נהג קטר אחר והוא ניצל את זמן הנסיעה לעבור בין הנוסעים ולהציע להם להניח תפילין.

בעודו עובר לאיטו בין הנוסעים פנה אליו סטודנט צבר עזמבע ושאל אותו האם זה נכון שהוא נהג קטר?

ר' שלמה השיב לו לחיוב.

הסטודנט שנלחץ מעט הקשה כלפיו אם אתה נמצא פה, אז מי יושב בקטר ונוהג את הרכבת.

מיינדנצ'יק חיך במאור פנים ואמר לו: "הסר דאגה מליבך, אני עושה את עבודתו של הקדוש-ברוך-הוא ומניח תפילין לנוסעים, והוא עושה את עבודתי ומנהיג את הרכבת..."

הסטודנט שכנראה היה תושב באחד מקיבוצי הדרום, קפץ ממושב הפשיל את שרוולו וצעק בבהלה לעבר ר' שלמה: "מהר, מהר, תניח לי תפילין ותחזור לקטר..."

גם אנחנו צריכים לא לשכוח מי מנהיג את הרכבת, ולעזור לעבודתו של הבורא לתקן עולם במלכות ש-ד-י.

"כיכר העצמאות" היא שם דבר בעיר נתניה. ממש "סרטיא ופליטא". אלפים ועשרות אלפים של יהודים עוברים בו מידי יום ביומו. ואם תשאלו כיצד אני מכיר את הכיכר?

בלומדי בישיבת חב"ד בנתניה חל איסור מוחלט להסתובב בכיכר וסמוך לה בבחינת "שלא נבוש ולא נכלם". יוצא מן הכלל היה זמן "מבצע תפילין" בימי שישי. שניים מתלמידי התמימים היו מסתובבים שם באופן קבוע כל יום שישי ומניחים תפילין לכ"ס 100 יהודים כל אחד, בכל יום שישי!

אפשר לומר שזה הוסיף "תאוה" במבצעים לכל תלמידי הישיבה. באותה השנה לא זכור לי יום שישי אחד שנכנסתי לישיבה בחזרה ממבצע תפילין לפני זמן הדלקת נרות (ובקיץ לפני ה'סדר). משעות הבוקר המוקדמות ועד אחה"צ הסתובבו כל בחורי הישיבה וזיכו אלפי יהודים במצוות. ככה חונכתי ב"מבצע תפילין".

הרמב"ן כותב כי "התינוק - משעה שנולד מתחיל להתייבש". העוצמה שבמבצע תפילין המשיכה גם בישיבה הגדולה בה למדתי וגם בשנת ה'קבוצה' ולאחרי זה "גם כי יזקין לא יסור ממנה", למרות שאינו דומה 'תמים' שאינו מבין בעולם-הזה מימינו ומשמאלו לאברך שמוכן "לצאת מעצמו" לכמה שעות במבצע תפילין.

וביחד עם זה, חייל לא מפקיר נשק.

העונש על השארת נשק בבסיס הצבא במקום לקחתו עמך - יכול להגיע לכדי מאסר! ואם תשאלו למה - התשובה פשוטה! ולו רק בכדי שפעם אחת בדרכו יצטרך להשתמש בנשק ולא יהיה לו - על כך כבר הוזהר מראש קח איתך את הנשק לכל מקום!

ישנם כאלו ש"כוחם בפייהם". בכל מקום בו תמצא אותם יוכלו ללמד אותך דף גמרא. אחרים יוכלו לספר לך "ווארטים" מפרשת השבוע או מהדף היומי, ויש גם חסידים שיהיה להם מתורתם של אדמו"ריהם.

ומה הוא הנשק שלנו?

במענה על דו"ח שנשלח לרבי מלך המשיח שליט"א על הנחות תפילין בכותל המערבי למאה אלף יהודים (!!!) ביקש הרבי לשמוע על הרבה יותר מזה!

והנה מענה נוסף:

לעת עתה לא מצאתי שמו בין רשימות המתעסקים: בהפצת המעיינות, במבצע תפילין, בפעולות צאגו"ח [צעירי אגודת חב"ד], במבצע שמורה וכו' וכו' - ובכל משך הזמן שהעתיק לירותו [=לירושלים תבנה-ותכונן] !!

האמנם אלו הן התוצאות מלמדו זמן ב'תומכי תמימים'?

ובטח השתתף (וישתתף ביתר שאת) במבצע תפילין. וה' יצליחו.

תשורות

אנחנו שלמות

הזמנות חייגו: 077-5123-770

ברכונים

נבואה היום

לפשיעריניש תשורה

חידושי בעיצוב

שמונת הגאולה

שמונת האוילה

שמונת משמה

שמונת האוילה

בסך הכללי אמה רוסיה טבחה בעשרות מיליונים(!): כל מי שנחשד ככוח עוין או מורד בשלטון החדש חוסל או נעלם. לאחר מלחמת העולם השנייה כפו שלטונות ברית המועצות את הקומוניזם על כל מדינות מזרח אירופה (מלבד יוגוסלביה).

הקומוניזם בגרסתו הבולשביקית שהונהג ברוסיה במהפכה נמשך כשבעים שנה עד לגסיסתו הפלאית בהתפרקות ברית המועצות, אולם בל נקדים את המאוחר.

האיש שלא נכנע

כשלוש דשנים לאחר פרוץ המהפכה עלה הנשיא השישי של חסידות חב"ד לכהן כמנהיג. רבי יוסף יצחק שניאורסאהן לא ידע פחד ולחם כארי על שמירת וחזוק הדת. בימים ש'חדרים' נסגרו, מקוואות ננעלו ואנשים פחדו להראות את פניהם בבתי הכנסת מאימת סוכני הג.פ.א. ששרצו בכל פינה. הרבי לא הרים ידיים ונכנע לרוע - כפי שעשו מנהיגים רבים אחרים מחשש ריאלי לחייהם - אלא הקים מחתרת חסידית ענפה ורבת זרועות מתחת לאפה של היבסקציה (המחלקה היהודית) בק.ג.ב.

הרבי השיג מימון ושלח את שלוחיו לערים ועיירות, כדי לבנות מקוואות תחת אלו שנסגרו, להקים חדרי לימוד תורה וישיבות מחתרתיים ללא הפסקה, לשמש כרבני קהילות, מסדרי קידושין ומוהלים ולספק

אדומים מדם

סתיו תרע"ז (1917)

רוחות סערה ומהפכה שוצפות וקוצפות, ה"אדומים" לוחמים בברית המועצות להורדת ה"לבנים" מהשלטון הקיים, המלוכני-קפיטליסטי של הצאר, ומנצחים בגדול. סטלין ימ"ש עולה לשלטון ומלאים את כל הרכוש וההון של מיליוני אזרחים בשם האידיאל הקומוניסטי לטובת הממשל.

לפי האידאולוגיה המרקסיסטית שסחפה המונים, כולם הפכו שותפים ו"שווים"; אולם במציאות בפועל, החיים היו רחוקים מאותה אידיליה של חיי שוויון ואהבה נטולי שלטון ומעמדות. ומשום שהמטר היה אתאיסטי הוא גם קידש מלחמה בדת ומנהיגי הדת.

צבא שלם של סוכני ביון היו עוקבים אחרי אנשים ומתעדים את תנועותיהם ומעשיהם. בכל בנין היה משת"פ שדאג לדווח לשלטונות מי נכנס ויוצא בבתי השכנים. אנשים עונו בשיטות אכזריות במיוחד בחדרי חקירות והושמו בצינוק בוצי וקר, שורץ תולעים ועכברושים עד שהסכימו "להודות" ו"להסגיר" את חבריהם וקרוביהם האהובים ביותר. ילדים חונכו לאהבת המולדת והלשנה על הוריהם ה'חשוכים'... פחד מוות הפך לדייר קבוע בבתים וברחובות. כי בן-לילה נעלמו אנשים מבתיהם ונורו למוות, ומאות אלפים נשלחו למחנות כפייה בסיביר הקפואה כשילדיהם נשלחים לבתי יתומים ל"חינוך מחדש".

חופשי במאסר

הסיפור המפעים, המעורר והמרגש של האדמו"ר החסידי רבי יוסף יצחק שניאורסון מליובאוויטש, הנשיא השישי לשושלת חב"ד, שהקים במחתרת את הקהילות היהודיות ומוסדותיהם ששרדו במשך כל שנות הקומוניזם והיה למנהיג היחידי שניצח את אימפריית הרשע בכל שנות קיומה.

חוקר: מנחם ספראי | ליקוט וכתיבה: מ. שילה

שחיטה כשירה לכל דורש. כאשר נתפש החסיד נאסר, הומת או נשלח אל הלא-נודע, שלח הרבי שליח אחר במקומו, היודע את הסיכון ומוכן למסור את נפשו על אמונתו וחיזוק יהדות עמו.

הרבי חלש על אזור ענק וסיפק תוך סיכון עצמי: יהדות ללא הפסקה.

כעבור עשור, בפורים תרפ"ז, הרבי בנוכחות סוכני ק.ג.ב. סמויים הכריז שמי שיתנו לו ברירה של לשלוח את בנותיו ל"שקולע" - לבית הספר הממלכתי או שיושלך לכבשן האש, שיעדיף את הזריקה לכבשן ולא ייתן את ילדתו לחינוך הכפרני. הוא עודד ודרש מסירות נפש במובן הכי פשוט, כפי שבימי האינקוויזיציה בספרד ובקולוניות שבשליטתה מסרו יהודים את נפשם ונשפרו חיים על המוקד.

התבטאויותיו האמיצות ואי-הסכמתו (וקריאתו שלא) להשתתף ב"וועידת הקהילות" (שנועדה לשמש כעלה תאנה של השלטון כלפי העולם החיצוני וכחותמת גומי לרפורמות משמעותיות שכוונו לחבל בחינוך היהודי המסורתי - הבסיס לקיומו והמשכיותו של העם היהודי), שני אלו הבעירו את חמת השלטונות שאיש לא עמד כנגדם.

הרבי גם נקט באמצעים משפטיים על מנת להוכיח כי אין מניעה חוקית על-פי חוקי המשטר החדש ללמוד תורה ולקיים מצוות ועורר את חמת אנשי החוק כפי שעשה בשלטון הקודם להשגת פטורים חוקיים מן הצבא לאנשי דת.

עוז רוחו, מעשיו ומהלכיו עלו לו במשך השנים במאסרים קצרים יחסית לשם חקירה, איום והפחדה. באחת מהחקירות האחרונות איים עליו החוקר באקדח באמרו שהעצצוע הזה גרם להרבה אנשים לפתוח את פיהם... אולם הרבי לא התרשם והגיב בקור רוח כי צעצוע זה מפחיד אנשים שלהם אלילים רבים ועולם אחד, אולם מי שלו איל אחד ושני עולמות לא מתרשם ממנו!

אורחים בלתי קרואים

לניגוד. חצות ליל ט"ו סיון תרפ"ז. הרבי ובני משפחתו יושבים לארוחת ערב מאוחרת לאחר סיום קבלת הקהל היומית ותפילת ערבית. נחמנסון ולולב, שני סוכני המשטרה החשאית - יהודים ממוצא חב"די(!), פורצים לבית בלוויית חיילים חמושים ועורכים חיפוש ברוטלי ורועש ומחרימים מכל הבא ליד. הרבנית, שטענא שרה, אם הרבי פורצת בבכי וזועקת בבהלה שלא יאונה רע לבנה יחידה. הרבי מבקש מהם לא להרעיש כדי לא להעיר את נכדו הישן ומרגיע את בני ביתו שמה שברצון ה' הוא זה שיקרה.

באותה עת שבה הבת האמצעית, חיה מושקא, מפגישה נוספת עם חתנה המיועד שליווה אותה הביתה. בבואם הם מבחינים מבחוץ כי משהו אינו כשורה. חיה מושקא עולה למעלה ומאותת לחתנה כי אכן אורחים לא רצויים בשטח. הוא מבין את המשמעות וממהר לבית מזכיר הרבי, המועמד הבא למאסר, על מנת להשמיד ראיות ומסמכים מפלילים. באתו ליל הוא דואג למקומות מסתור ראויים עבור כתבי יד היקרים מפז, שהיו מורשת רוחנית מחמישה דורות קודמים של מנהיגים חב"דיים.

במהלך החיפוש אמר להם הרבי הריי"צ: "אם אתם מחפשים כאן מסמכים מהפכניים - תתאכזבו. אין ברשותי שום דבר שיכול להצביע על התנגדותי כביכול למשטר הנוכחי ובכלל אין לי שום עסק בפוליטיקה. פעילותי על שדה הדת ידועה לכל, אינני עושה שום דבר בלתי חוקי, לא חטאתי בשום דבר, אלא אם כן זיפתם עלילה כנגדי".

האורחים הלא קרואים מתנהגים בשנאה וזלזול בוטים. ביציאה, אחד מהם מציע לצורך השפלה ולעג את עזרתו בנשיאת חפצי הרבי כפי שסבו המאמין היה נושא

כליו של הרבי הקודם... הרבי מסרב בחדות להצעה הנדיבה, "סבך היה נושא חפציו כשהלך לאן שאבי רצה ללכת..."

חופשי במאסר

הרבי נלקח למאסר לכלא השפולרקי האימתני והידוע לשמצה. לאחר חקירה לילית ממושכת מודיע לו לולב כי תוך עשרים וארבע שעות יומת בירייה! נקל לתאר איך חש הרבי באותה עת. הוא גם נחרד מהיחס המשפיל והבלתי אנושי שנתנו לאסירים כשהפכו אותם למספרים חסרי משמעות ומתאר את הסבל שהיה מנת חלקו שם באריכות. מאידך כתב הרבי כי זיכרונות תקופת המאסר מסבים לו עונג, כי הייתה זו תקופה של עינויים וסבל על דעותיו, זמן שמיקד אותו לתכלית חייו עלי אדמות והשפיע חזק על מהלך נפשו וכישוריו: "תקופה זו עם היותה סבוכה בעיני הגוף ויסורי הנפש, הנה עשירה היא ברושמים חזקים והם ימי האור בחיי האדם!" (ליקוטי דיבורים).

למרות ההפחדות והעינויים הפיזיים והנפשיים משך כל תקופת המאסר, חיזק הרבי את ביטחונו בה' ונהג בהתנשאות ורוממות מבלי לתת לפחד שניסו להשליט לחדור אליו ולכבול אותו; אף לרגע לא כופף עצמו למרותם ותכתיביהם. הוא שבת רעב כמעט שלוש יממות בדרישה שיוחזרו אליו התפילין שהוחרמו וכשהוחזרו הניחם בקביעות למרות שפעם כשנתפש עושה כך נזרק מכל המדרגות ונחבל קשות... הוא לא הסכים לאכול כלום מלבד מה שיביאו לו מביתו ומים שיורתחו בדוד למים בלבד.

הרבי לא נע ולא זע כמלוא הנימה מזכותו לחיות כיהודי מאמין הפועל כחוק. הוא נהג כחופשי ואיתן למרות הסורגים. הוא התפלל תוך ניגון נעימה חסידית כאילו הוא בבית המדרש בליובאוויטש... אמר תורה בפני שני היהודים חבריו לתא ולא נרתע לשמע מאה ושלושים האיש שנורו היום במרתף, וגם לא מחירופיו וגידופיו של הסוהר שמעבר לדלת.

עמידתו ללא חת שינתה את היחס כלפיו מהשפלה להערכה:

הוא קיבל חלות שלמות מהבית מבלי שיפוררו אותם; השומר החל לדפוק על דלת התא ב-11 בלילה, כדי לאותת לרבי כי הגיעה העת לתפילת ערבית בימי הקיץ הארוכים בו פורש הליל הרוסי את כנפיו

למרות ההפחדות והעינויים הפיזיים והנפשיים משך כל תקופת המאסר, חיזק הרבי את ביטחונו בה' ונהג בהתנשאות ורוממות מבלי לתת לפחד שניסו להשליט לחדור אליו ולכבול אותו; אף לרגע לא כופף עצמו למרותם ותכתיביהם.

משם מהרה: "ידעו נא כל העמים אשר על פני האדמה, כי רק גופותינו נמסרו לגלות ולשעבוד מלכויות. חייבים אנו להכריז גלוי לעין כל, שכל מה שנוגע לדתנו, לתורת ישראל, מצוותיו ומנהגיו, אין מישהו שיכפה עלינו דעתו ואין שום כח של כפייה רשאי לשעבדנו.

עלינו להצהיר בכל תוקף כח המסירות נפש היהודית זה אלפי שנה - 'אל תגעו במשיחי ובנביאי אל תרעו...' וזוהי בקשתנו מהשי"ת, אל יעזבנו ואל יטשנו, יתן השי"ת התוקף הנכון שלא נירתע מפני ייסורי הגוף ואדרכה לקבלם בשמחה, וכל עונש ח"ו המוטל עלינו בגלל החזקתנו חדר ללימוד התורה ולקיום מצוות, יוסיף לנו התחזקות בחיזוק היהדות".

גם הגוף יוצא לחרות!

מאמצי ההצלה הבינלאומיים נמשכו. ותשעה ימים לאחר מכן הגיעה בשורת השחרור כמתנת יום הולדתו ביום י"ב תמוז. אולם עקב היות יום זה יום חג ממשלתי קיבל את תעודת השחרור בפועל רק למחרת, ב"ג תמוז. מיני אז הפכו ימים אלו לימי גאולה מיוחדים הנחגגים מידי שנה על ידי חסידי חב"ד ומקורביהם והופכים את חודש תמוז לחודש של גאולה.

חג זה מסמל את ניצחונם של הנפש והרוח היהודיים על כל הכבלים. שם סורג ומסך לא יכולים לעצור בעדם, גם לא

מאוחר למדי. הוא גם נתן לו שני גפרורים לברכת "מאורי האש" בהבדלה...

אולם, השלטונות החליטו להיפטר ממנו במהרה, הרי הוא זה שעמד מאחורי המחתרת היהודית המעוזה להילחם נגד השלטון העצמתי, ושולחת את שליחיה לכל פינות הממלכה הנידחות אפילו עד גרוזיה ובוכרה שם פועלים בהצלחה להחייאת היהדות והפרחתה. הם רצו לעצור את זה ומיד! ופסקו לו מוות בירייה כפי שאכן ניתן לראות כיום במסמכים שבתיק המעצר.

פעם רצו להעלימו מהשטח ושלחוהו לחדר ממנו יוצאים אברים אברים, רק שבנס ניצל כי היה נתון בשרעפיו הקדושים וההשגחה האלוקית גרמה לו להתבלבל בדרכו במסדרון האינסופי ולהגיע ליעד אחר מן המתוכנן.

מאמצים חובקי עולם

מי שריכז את מאמצי ההצלה היה הרב מרדכי דובין, חסיד חב"ד וציר ה"סיים" - הפרלמנט הלטבי, שפעל בכל כוחו יחד עם פעילים נוספים כאוסקר קוהן חבר הבונדסטאג וגברת פישקובה יו"ר הצלב האדום. להבדיל, גם אישים רבניים וחשובים נוספים מצטרפים לפעילות במישור המדיני להצלת הרבי, כמו הרב הראשי לארץ-ישראל הרב אברהם יצחק קוק ששלח מכתב בהול להנהלת הג'וינט באמריקה. כולם יחד חברו ליצירת לחץ

הרב מנחם מענדל הראל - שליח ורב בית הכנסת חב"ד שכונות הדרום צפת עיה"ק

אז ועכשיו

שעיר מקלט הוא מאסר "קל יותר" מבית האסורים, אעפ"כ הרי זו גלות עם כל ההגבלות שבו, ועדיין נותרה הסכנה שיכולים להתחרט וכו'; אבל לאחר מכן, ביום י"ב תמוז, קיבל (בקאסטרמא) את ההודעה שמשחררים אותו, ותעודת החופש תינתן לו למחרת, י"ג תמוז, ואז - כאשר השתחרר לגמרי - נתגלה, שג' תמוז ה' ה"אתחלתא דגאולה": נוסף על כך שיצא אז מבית האסורים והוגלה לעיר מקלט (עונש קל יותר) - נודע אח"כ שהגלייתו לקרסטרמא באה במקום העונש דהיפך החיים ר"ל שנפסק לו לפני כן, דבר שהי' מעמיד בסכנה ונוגע - ר"ל - לכל המשך הענין דהרבצת התורה וחיזוק היהדות בכלל והפצת המעינות חוצה בפרט, ותמורת זה הקלו את העונש והגלו אותו, עד שזה הוביל לכך ששחררו אותו לגמרי ב"י-ג' תמוז. ובגלל נס זה נקבע יום זה כ"חג הגאולה" מדי שנה בשנה.

.. יש לומר גם ההסברה בנס הגאולה דג' תמוז (בשנת תרפ"ז): ביחד עם זה שהנס דג' תמוז ה' נס שלמעלה מהטבע, היתה לו השפעה בהטבע גופא, שהוא "הסכים" להנס. . כידוע שאותם אנשים שאסרו את בעל המאסר והגאולה, הם גופא (בעודם בתקפם) נאלצו לשחררו, עד שהיו צריכים לסייע בשחרור והגאולה.

ויש לומר, שלכן לא בא הנס בבת אחת (בגאולה שלימה), אלא התחלק לשלבים בדרך הטבע - בהתאם למצב הצד שכנגד (שהי' בתקפו), שהם מצד מצבם ("טבעם") יגיעו להכרה שצריכים לשחררו, החל מביטול הגזירה דהיפך החיים ר"ל להגלותו לעיר מקלטו בקאסטרמא, עד - ששחררו אותו לגמרי.

נוראה, אך אלו בעלי חוש הריח ונקודת הביטול המוחלטה עמדו ואמרו "לחיים", הרבי מידם יצא זו בשורת הגאולה!
אלו בפני אלו מביטים הללו תוהים ואלו מתוועדים ושמחים, עשרה ימים מלאי מתח ותפילה עברו והנה הגיע הבשורה שפקודת השחרור ניתנה, ולמפרע התברר שהשילוח לארץ גזירה היווה רגע של "אתחלתא דגאולה".

והיום בדור השביעי כשהנשיא את כל שלוחיו בחזית אחת העמיד, לעסוק בכל העניינים החל מעשרת המבצעים ועד ללימוד הרמב"ם היומי - מתוך ידיעה, הסברה והפצה שהכל נעשה בכונה אחת שהיא "עמדו הכן כולכם לקבל פני משיח צדקנו" במהרה.

השלוחים נרתמים, מריצים את כל המנועים ופועלים בכל העניינים ברוח שליחות היחידה, שוב נעמד לו הצד המנגד מעלים ומסתיר, מכהה ומבלבל. אך החסידים הם פקחים ויודעים, השלב הקשה ביותר מהווה נקודת העומק של ההתגלות הנעלית ביותר ובע"ה מיד ברגע הבא יתברר ויתבהר שכל זה מהווה חלק בלתי נפרד מהתגלותה של הגאולה.

ומעתה נתבונן בדברי הנשיא: "ג' תמוז הוא היום בו נשתחרר כ"ק מו"ח אדמו"ר (בשנת תרפ"ז - פרז"ת) מהמאסר בבית האסורים ("שפרלערקע" בלענינגרוד), בתנאי שיסע מיד לגלות, בעיר מקלטו קאסטרמא לשלש שנים.

בשעתו עדיין לא ידעו אם זהו דבר טוב וכיצד ישתלשל הדבר (כיון שהגם

הסיפור של אתמול הוא בעצם החיים של היום, אז לפני 90 שנה בזמן שנשיא הדור השישי עסוק בלהט בשליחות המיוחדת שבדורו - חינוך ילדי ישראל בא"ב של אידישקייט, פתיחת מקוואות, בתי-כנסת ותלמודי-תורה מחתרתיים, ושלוחיו הגיבורים יוצאים במסירות נפש אל עבר הבלתי נודע. כי מלמד שיצא השכם בבוקר מביתו, או משולח שכיתת רגליו לגייס כספים למען מפעל הקודש של נשיא הדור, היה ברור אצלו שיתכן ועד אותו ערב שוב אל ביתו לא יחזור, ממש בבחינת כל היוצא למלחמת בית דוד, כותב גט כריתות לאשתו שמא ימסור אי שם בשליחות המלך את נפשו...

באותה עת גברה קליפה בדרישה נוראה, להעביר חלילה את המלך מכסאו, בכל מיני תחבולות ייסורים וניסיונות קשים ובלתי נתפסים ברשעותם ואכזריותם ייסרו את הנשיא מתוך מגמה איומה ונוראה. . ודי למבין.

החסידים ולא רק, שומרי מצווה ולא בלבד אלא אפילו אלו שבשם ישראל יכונה, התעוררו בהתעוררות פנימית ועמוקה ובכל ליבם זעקו אל ה' לביטול הגזירה, מעשי מסירות נפש רבים למען הצלת הנשיא נזקפים גם לאלו שאינם כלל ממשפחת החסידים שפעלו הרבה מעבר ממה שהיה לאל ידם לשחרר את הנשיא מיד אנשי הרשע שלוחי ЕвСекция

בסייעתא דשמיא, פעלו והצליחו, להוציאו מידם ולהמתיק בשילוח לארץ גזירה. . השמועה פרשה כנפיים ואל החסידים הגיעה, ומהם שנכנסו לבלבול נורא הייתכן שהנשיא יחשב לשעיר תמורה. והדבר פעל אצלם חלישות הדעת

ידעו נא כל העמים,
אשר על פני האדמה,
כי רק גופותינו נמסרו
לגלות ולשעבוד
מלכויות. חייבים אנו
להכריז גלוי לעין
כל, שכל מה שנוגע
לדתנו, לתורת ישראל,
מצוותיו ומנהגיו,
אין מישהו שיכפה
עלינו דעתו ואין שום
כח של כפייה רשאי
לשעבדנו.

המועצות. אטום הגאולה הזעיר הלך וכירסם, הלך וחילחל בברית המועצות עד שגרם לנפילתה המפתיעה, הניסית והפתאומית בתחילת שנות הנוני"ם (שנות ה-90 של המאה הקודמת) ללא מלחמה או טיפת דם שנשפכה! נפילה שסומלה בניפוץ חומות ברלין שהפרידו בין המזרח למערב, בין הדיכוי והכפייה לחופש הקיום והאמונה.

כיום אותם אנשים ששימשו לפני פחות משלושה עשורים כפקידי ממשל סובייטים עוזרים מסייעים למאות שלוחי חב"ד, ממשכי דרכו, המפריחים את השממה ובונים מגדלורי יהדות בחבר העמים לשעבר. אותם פקידים סייעו ליהודים שהיו כלואים מאחורי מסך הברזל לעלות לארץ הקודש ולנהוג כיהודים בגלוי.

לאחר שבעים שנות דיכוי רואים כי הרבי ניצח אותם ובגדול.

יום ג' תמוז, היום הגאולתי בו גזירת המוות לחיים הומרה, התגלה במהרה כיום "אתחלתא דגאולה" כפי שכינהו הרבי מליובאוויטש שליט"א מלך המשיח נשיא הדור השביעי.

זרעי הגאולה שנטע הרבי ונבואתו השמימית אודות הגאולה בדורנו יתגשמו במהרה בסיוע שלך: הכנסת לימוד ענייני הגאולה שבתורה לשיגרה היומית והטמעת ערכי גאולה שיבוטאו בהתנהגויות גאולתיות כבר היום.

כך נצמיח במהרה את הגאולה האמיתית והשלימה לה מייחל העם היהודי כבר אלפיים שנה.

חג גאולה שמח!

באותו כיוון בדיוק הורה הרבי הריי"צ עצמו לחוג את יום גאולתו: בחיזוק הערך העליון והנצחי של תורה ומצוות, עליו כה לחם. וכך הוא כותב: "בשני ימי הגאולה י"ב ו"ג תמוז הבא עלינו לטובה יתוועדו אנ"ש, לטובה ולברכה בגשמיות וברוחניות, כאשר הוקבע מאת אבינו הראשון הוד כ"ק אבי אדוני זקני מורי ורבי רבינו הזקן זצוקלה"ה נבג"ם ז"ע. בהתוועדות זו ידברו אנ"ש שי' איש את רעהו בשבת אחים בחיזוק קביעות שיעורי הלמוד, והנני שולח להם את ברכתי כי ישא ה' פניו אליהם בגשמיות ורוחניות".

מהפכה חסידית

מעצמה עולמית כברית המועצות. החרות היא שלנו! ובידנו לחיות על פיה בכל מצב מבלי לתת משמעות או מקום למונעים ומפריעים.
...בסוף כפי שהובטחנו על ידי הרבי הראשון מחולל חסידות חב"ד, רבי שניאור זלמן מליאדי: "בכל ענין של יראת שמים ומידות טובות תהיה תמיד יד החסידים על העליונה!"

"לא אותי בלבד גאל"

בצאתו מן המאסר שמחה אדירה שטפה את הציבור ובאגרת ששלח הרבי הריי"צ בקשר לשחרורו כתב: "לא אותי בלבד גאל הקב"ה ב"ב תמוז, כי אם גם את כל מחבבי תורתנו הקדושה, שומרי מצווה, וגם את אשר בשם ישראל יכונה... היום שנים עשר לחודש תמוז הוא יום חג גאולת עוסקי הרבצת תורה, כי ביום ההוא נודע לעין כל כי העבודה הגדולה אשר עבדתי בהרבצת תורה וחיזוק הדת, מותרת היא על פי חוק המדינה". בגאולה שלו לא ראה עניין אישי ופרטי אלא גאולת כל מחבבי התורה וכל אשר בשם ישראל יכונה. כרבי = ראש בני ישראל, המנהיג ומזרים חיות לגוף כולו, הייתה זו בעצם גאולה לאומית של העם כולו על כל שכבותיו וזרמיו.

באותה עת ניצח הרבי את השלטון הכפרני והמרושע והצליח לפרוץ סדק גאולתי ועוצמתי במסך של ברית

תנועה חיה ותוססת אותה הקים מן היסוד וליקט משברי המלחמה הרבי הריי"צ במעונו החדש: 770 איסטערן פארקווי, ברוקלין, ניו יורק. תנועת דרך עולמית ורבת פעלים שפרצה החוצה בסערה עם סיסמתו שוברת המוסכמות: "אמריקה אינה שונה" (ולא כפי שכולם סברו שאמריקה היא אחרת ואינה כמו הבית הישן האירופאי...!) והפכה את אמריקה למקור ההפצה, בו מצויים רוב איכותי וכמותי של יהודי העולם בימנו.

אלו בפני אלו מביטים הללו תוהים ואלו מתוועדים ושמחים, עשרה ימים מלאי מתח ותפילה עברו והנה הגיע הבשורה שפקודת השחרור ניתנה, ולמפרע התברר שהשילוח לארץ גזירה היווה רגע של "אתחלתא דגאולה"

משיה הרשון ומשיה האחרון

תקנת אמירת תהילים¹ המזרזת את הגאולה

האם ילדים קטנים בתלמוד תורה צריכים לומר את שיעור התהילים היומי? ♦ מה היה כתוב בפתק שנשאר על שולחנו של אדמו"ר הרי"צ לאחר שנלקח למאסר? ♦ מדוע בתקופה הראשונה לתקנת אמירת תהילים השליח ציבור היה עוזב את העמוד? ♦ איזו הוראה של רבותינו נשיאינו הופנתה אל "המצפים לביאת המשיח"? ♦ מהי הסגולה לפרנסה, שלום בית, נחת יהודי, רפואה, ועוד ועוד? ♦ מי שאומר בכל יום את כל התהילים, צריך לומר את השיעור תהילים היומי? ♦ יריעה מיוחדת על תקנת שיעור התהילים היומי, לרגל יובל ה-90 לייסודה

נלקט ונערך על ידי הרה"ת ר' מנחם מענדל שי' דורון

תקנה השייכת ל"מצפים לביאת המשיח"

השנה שקדמה למאסרו של אדמו"ר הרי"צ, היתה שנה קשה. בהיותו בקאסטרמא, העיד אדמו"ר הרי"צ כי הוא מאוד חשש מפני שנה זו, כי ראה בעיני קודשו את שעתיד להתרחש. לא על עצמו חשש אדמו"ר הרי"צ, כי אם על עדת החסידים, וברגעי ההתעלות של שמחת תורה של אותה שנה איומה, ביקש מהחסידים לקבוע מנינים לאמירת התהילים בציבור כפי שנחלקו לימי החודש.

ראשיתה של התקנה, היתה בבחינת "הוראת שעה", והופנתה בעיקר לחסידים ה'קרובים'. אמנם היתה לאדמו"ר הרי"צ מחשבה לשתף בזה את כלל הציבור, אך לפי שעה נמנע מלהורות על כך בפומבי.

ביום בו נלקח למאסר, ביום רביעי ט"ו בסיון תרפ"ז, ביצעו אנשי הבולשת חיפוש מדוקדק ולקחו איתם מסמכים רבים, אך יד

בימים אלו, חוגגים את יובל ה-90 לגאולתו הנסית של כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ, אשר "לא אותי בלבד גאל הקדוש-ברוך-הוא כי אם את כל מחבבי תורתנו הקדושה, שומרי מצווה, וגם את כל אשר בשם ישראל יכונה". חגיגה זו, קשורה גם עם יובל ה-90 לייסוד תקנת אמירת תהילים בציבור אחר התפילה, התקנה אשר רבותינו נשיאינו נהגו בה מדורי דורות², וזיכו אותנו בענין נשגב זה.

(1) לקמן התמקדנו בתקנת אמירת שיעור התהילים היומי, אף שבכתבי רבותינו נשיאינו מופיעים ביטויים רבים בדבר גודל מעלת אמירת פסוקי תהילים, סגולתם, והוראות שונות בקשר לכך. חומר נוסף בקשר עם אמירת תהילים נדפס ב'קובץ מכתבים' שבהוספה לספר תהילים 'אהל יוסף יצחק' שבהוצאת קה"ת, ובספריו של הרב זאב ריטרמן שיחי.
(2) מקדש מלך חלק ג' עמוד נא - בנוגע לאדמו"ר הוקן. התועודויות תשד"מ חלק א' עמוד 534 - בנוגע לפסוק "פדה בשלום נפשי" בגאולת אדמו"ר האמצעי שהיתה בי' כסלו, שהיה באותה שעה באמצע לומר את שיעור התהילים היומי כפי שנחלק לימי החודש. ועוד.

צילום: תמר הידני

הסמוכים לפחות מכתב אחד בו הרבי שליט"א מעורר על קיום תקנה זו, אם כחלק משיעורי החת"ת, ואם כסגולה בפני עצמה לפרנסה, שלום בית, נחת יהודי, רפואה, ועוד ועוד...

יש לזכור כי קיום תקנה זו "נוגע לו ולבניו ולבני בניו"⁵, בגשמיות וברוחניות!

בתקנה זו לא צריך לחפש מהי 'נקודת ההתקשרות' המוסיפה בה

נעלמות גרמה לכך שלא ירגישו בפתק בכתב יד קודשו של אדמו"ר הרי"צ שנותר על השולחן כהוראה שמיימית, ולא נשלח קודם לכן לחסידים, אלא נותר ספון במעון קודשו של הרבי:

"שמעו חסידים וכל ישראל המצפים לבואו של משיח. מסרו בשמי לכל החסידים שבכל אתר ואתר שאני ציויתי אשר בכל בתי הכנסת החסידיים יאמרו במניין בכל יום - גם בשבת - אחרי תפילת שחרית, שיעור התהילים כפי שנחלק לימי החודש, ולסיים באמירת קדיש... לחסידים תאמרו שאני מצווה עליהם, ולסתם יהודים תאמרו שמצד אהבת ישראל וטובת ישראל אני מבקש אותם שיקיימו את בקשתי האמורה, ויתן ה' יתברך שנה מאושרת ברוחניות ובגשמיות, ונזכה לגאולה שלימה על ידי משיח צדקנו אמין"³.

כמובן, שמציאת גוף-כתב-יד-קודשו של הרבי בו מופיעה תקנה חדשה, גרמה לחסידים להקפיד על הוראה זו ביתר שאת, והתקנה נפוצה בכל מושבות אנ"ש מתוך תקווה ואמונה שקיום הוראה זו תזרז את הגאולה מהמאסר, ותוסיף בהתקשרות לרבי.

ואכן התקנה שהתקבלה אצל החסידים פעלה את פעולתה, וכפי שהעיד על כך אדמו"ר הרי"צ, שאמירת התהילים שהתקבלה "הציל כמה נפשות". בהזדמנות זו, וכן בהזדמנויות רבות נוספות, שיגר הרבי ברכת יישר כח לאלו שהשתדלו והתעסקו בביסוס והפצת תקנה קדושה זו.

אם נשים לב, כבר מייסודה, תקנת אמירת התהילים כללה שלושה פרטים:

(א) אמירת שיעור התהילים כפי שנחלק לימי החודש.
(ב) אמירת שיעור זה בציבור דווקא, ובאמירת קדיש בסיום השיעור.

(ג) להפיץ תקנה זו הלאה, "ועל כך אני נותן את ברכתי בבני חיי ומזונא רוויחא"⁴.

מאז הגאולה ב"ב-י"ג תמוז, אדמו"ר הרי"צ עורר וביקש והפציר להפיץ ולבסס תקנה זו בכל מקום ומקום, ולצורך כך שיגר עשרות רבות של מכתבים לאישים שונים בעלי השפעה, וביקש מהם בביטויים נפלאים ("הפועל הכי נשגב הלזה", מצוה וחובה לעורר להחזיק תקנה זו, ועוד) להתאמץ לקבוע שיעור תהילים גם במקום מושבם ובכל מקום שבו יש באפשרותם להשפיע. תקנה זו היא התקנה היחידה מבין תקנות רבותינו נשיאינו, שרבותינו נשיאינו טרחו להוציא לאור קונטרס שלם של מכתבים המבארים את גודל הנחיצות והמעלה שבקיומה.

כחסיד נאמן, הרבי מלך המשיח שליט"א המשיך וביסס תקנה זו, כפי בקשתו והוראתו של אדמו"ר הרי"צ, וכל מי שרק מציץ במבט חטוף באגרות קודש, בכל מקום שרק יפתח, יראה בעמודים

(3) אגרות קודש כ"ק אדמו"ר הרי"צ חלק ב' עמוד פא.
(4) קובץ מכתבים לתהילים.

(5) לוח 'היום יום...' כ"ה שבט.

חן מיוחד, שהרי במכתבו הידוע של אדמו"ר הרי"צ אל "השואל במה היא ההתקשרות אלי מאחר שאין אני מכירו פנים אל פנים", משיב לו הרבי בין שאר הדברים המנויים שם שעל ידי "שמקיים בקשתי באמירת תהילים . . . בזה היא ההתקשרות!"

פרטי התקנה

"זה איזה שנים אשר בכמה קהלות ישראל, הן בבתי כנסיות מתפללי נוסח אר"י והן בשאר בתי כנסיות, יסדו לומר בכל יום אחר תפלת שחרית שיעור תהלים כפי שמתחלק לימי החדש, ואומרים קדיש יתום אחריו".⁶

תקנת אמירת שיעור התהילים היומי בציבור, היתה זו שפתחה את הצינור לשאר ההוראות המאפשרות לנו 'התקשרות' יום יומית לא רק בלימוד התורה שהינה התקשרות שב'מוחין', אלא גם התקשרות בכח המעשה - לקיים בקבלת עול.

לכשתמצי לומר, היתה זו דווקא תקנת אמירת תהילים, המורה על ענין הביטול והקבלת עול דווקא.

מעלתה של תקנת אמירת תהילים בציבור גדלה עד כדי שהיא עולה במעלתה על קביעות לימוד שיעורי תורה ברבים, ובלשונו של אדמו"ר הרי"צ שהשיב למי שרצה להחליף שבמקום ש'סתם' יאמרו תהילים, יקבעו לימוד ברבים: "אינם רשאים בשום אופן",⁷ ולא רק שאין רשות לבטל את אמירת התהילים, אלא שאפילו אין רשות להחליף את זמן אמירת התהילים לזמן אחר, אם זה ימעט במספר האומרים!

החלוקה לימי החודש נעלית יותר מהחלוקה לימי השבוע, מכיון שהיא על פי התקנה של רבותינו נשיאנו, ובמילא היא שייכת יותר לדור זה.⁸

גם מי שאומר ריבוי פרקי תהילים ומסיים בכל יום את שיעור התהילים כפי שנחלק לימי השבוע, צריך לומר בנפרד את פרקי התהילים כפי שנחלקים לימי החודש.⁹

תקנת אמירת תהילים פועלת שלימות גם בשאר שיעורי החת"ת, שנקבעו כל אחד באופן אחר: שיעור החומש - נחלק לימי השבוע, שיעור התהילים - נחלק לימי החודש, ושיעור התנאי - נחלק לימי השנה.¹⁰

לכתחילה, התקנה נקבעה כהמשך לתפילת שחרית, במנין מיד לאחר התפילה,¹¹ אך אמירת פרק התהילים האישי קודמת לתקנה זו, ואומרים אותו אחרי שחרית לפני שיעור התהילים היומי.¹² (וחסידים רבים נוהגים כדבר הפשוט, שמקדימים את 'הפרק האישי' העיקרי, הפרק של היחידה הכללית שבדור).

בימים בהם אין אומרים תחנון, יש להקדים את אמירת פרק כ' לשיעור התהילים היומי.¹³

בשעת הדחק, ניתן להתחיל לומר את שיעור התהילים כבר באמצע התפילה,¹⁴ וכמו כן, באם אין זמן לומר את כל שיעור התהילים מיד לאחר התפילה, ניתן לומר אחרי התפילה פרק אחד מהשיעור היומי, או כמה פסוקים לכל הפחות, ומסיימים את שיעור התהילים במשך היום.¹⁵

בתלמודי תורה, אפילו בכיתות הנמוכות יש לקבוע אמירת מזמור תהילים אחד לכל הפחות מהשיעור תהילים היומי, ובכל כיתה כפי האפשרויות ניתן וכדאי להוסיף בזה, בתנאי שלא יגזול זמן רב מידי מהשיעור, היות שגם כך הזמן המוקצב ללימודי קודש מוגבל הוא.¹⁶

מנהג כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א כשמתפלל בציבור ואינו עובר לפני התיבה, לומר את שיעור התהילים היומי מיד לאחר התפילה (לפני שאומר את פרק התהילים האישי, שאותו אומר לאחר שיוצא מבית הכנסת). בסיום התפילה פותח את שיעור התהילים עם הסימניה ומוציא אותה, ולאחר סיום אמירת שיעור התהילים היומי מניח את הסימניה בתחילת שיעור התהילים של יום המחרת.¹⁷

יפוצ מעיינותיך

כידוע, הפצת מעיינות החסידות כוללות לא רק את הפצת תורת החסידות אלא גם את הוראותיה, מנהגיה ודרכיה, שאף הם נכללים במעיין.

כנ"ל, חלק מהתקנה היא הפצתה בקרב קהלים נוספים, והוראה זו היא אפילו אם אצל האדם חסר עדיין השלימות בקיום התקנה, שגם אדם שנמצא במצב זה מוטל עליו לעסוק בהפצת תקנה זו, וכמו שלומדים מהמחבר של ספר התהילים עצמו, דוד המלך, שעסק בכיבוש ארצות אחרות לפני שכבש את ירושלים.¹⁸

כפי שראשיתה של התקנה היה בגאולה של "כל אשר בשם ישראל יכונה", יהי רצון שעל ידי ההתחזקות בשמירת התקנה ובהפצתה, ובזכות אמירת מזמורי התהילים שחיבר "משיח הראשון שהוא דוד" ונתקנו להיאמר על ידי "משיח שבדור", נזכה במהרה ממש ל"משיח האחרון שעומד מבני בניו ומושיע את ישראל באחרונה", בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

13) בתהילים 'הל אור' עמוד 5 ציון על ידי כ"ק אדמו"ר המלך המשיח שליט"א תחת הכותרת: "תקנה נוספת החל מיום א' ב' ניסן תש"ד" (ומופיע גם בספר המנהגים ובספר השיחות תש"ד עמוד 172), ובאגרות קודש אדמו"ר הרי"צ חלק י"ב עמוד רמא באגרת מתאריך זה מופיע התרגום ממברק באנגלית: "נדרשתי להכריז הודעה הבאה: בימים שאין אומרים בהן תחנון ובמילא אין אומרים תהילים פרק כ', אומרים פרק זה אחר התפילה לפני אמירת שיעור תהילים היומי . . . וכמו כן בשבת ויום טוב".

6) קובץ מכתבים.
7) אגרות קודש אדמו"ר הרי"צ חלק ד' עמוד תס, ובהמשך לזה מומשך לבאר גודל המעלה באמירת תהילים בציבור, שנעתק בלוח היום יום כ"ט חשון.

8) התוועדות תשמ"ז חלק א' עמוד 310.
9) אגרות קודש מתאריך י"ב אלול תשי"ז.

10) התוועדות תשמ"ה חלק ב' עמוד 725.

11) בגלל החשש שיהיה נראה כהוספה לתפילה, תקנו בתחילה שהשליח ציבור לא ימשיך לעמוד על ידי עמוד התפילה בעת אמירת שיעור התהילים, אלא יעבור לעמוד בבית הקריאה (ספר השיחות תרפ"ו עמוד 116), אך מאוחר יותר תיקנו שימשיך לעמוד במקומו, ויאמרו את פסוקי 'אל תירא' ואף צדיקים' שמחלקים בין התפילה ומזמורי התהילים (שיחות קודש תש"ל חלק א' עמוד 42).

12) מקדש מלך חלק ג' עמוד נא.

13) ע"פ 'מעשה מלך'. ולהעיר שאין ללמוד מהוראה זו לרבים, כיון שככל הנראה שניונים אלו מההוראות המפורשות קשור עם שניוני הסדר המנחת ארבעה זוגות תפילין.

14) שיחת יום ב' דהג השבועות תשי"ב.

איינציקער זאך

הרב מנחם מענדל אקסלרוד

לחיות במסירות

אנו נמצאים בעיצומן של החגיגות בקשר עם 90 שנה לגאולת אדמו"ר הרי"צ בשנת תרפ"ז. היתה זו תקופה אפופת מסירות נפש, וכמו שהתבטא בעל הגאולה בעצמו: "כשתראו שהגוף בוער אל תרחמו..."

בפי חסידים שגור פתגם ידוע האומר שתפקידנו היום הוא לא למות על מסירות נפש כמו בדורות הקודמים אלא - לחיות במסירות נפש, ואדרבה - זה אף יותר קשה. מסירות נפש היא מסירת הרצון, ההחלטה והידיעה לעשות ולבצע גם אם לא מבינים בדיוק את הכוונה. לעשות את העבודה לא מפני שכך מבינים ורוצים אלא למעלה מטעם ודעת.

זהו למעשה 'ביטול'. אותו 'ביטול' המלווה אותנו מאז הולדתנו והיותנו לעם, בזמן שהכרזנו "נעשה ונשמע" למרגלות הר סיני. "הביטול דהקדמת נעשה לנשמע הוא כהביטול דמסירות נפש", כך מובא בקונטרס ט"ו סיון תש"נ (עניין להתוועדות בפני עצמה, כיצד יום של מאסר הופך לחג ויום התוועדות של "אתחלתא דאתחלתא דגאולה"), ואידך זיל גמור מהו כוחה של קבלת עול.

פחות מ-48 שעות לאחר 'השיחה הידועה' בכ"ח ניסן תנש"א, בשעת ההתוועדות ב770 בצהרי יום השבת קודש פרשת שמני, קם אחד החסידים ודרש מהרבי שליט"א מלך המשיח שיגזור שמישיח יבוא וממילא זה יהיה חייב להתקיים כי הרי "צדיק גוזר והקב"ה מקיים". התשובה על כך ניתנה בשיחה שבאה מיד לאחר מכן: "ומזה מובן, שאין מקום כלל שבמקום לפעול בעצמם יסמכו על אחרים או יטילו את העבודה על אחרים - אלא זוהי העבודה דכל אחד ואחת . . . ובמה מתבטאת עבודה זו - הרי זה גם כן בפשטות: בהוספה בתורה ובמצוות..."

בד בבד החלה באותם ימים התעוררות גדולה בנושא קבלת המלכות של הרבי שליט"א מלך המשיח, ולא זו בלבד שהאמת היא שבפועל ממש זהו היינו הך, אלא עוד זאת שאין צורך להסביר זאת, כי הדבר נעשה כבר על ידי הרבי שליט"א מלך המשיח עצמו

בקונטרס הנ"ל (נא לקרוא מילה במילה):

" . . . שקיום התורה ומצוות . . . צריך להיות לא רק בביטול . . . אלא גם בשמחה . . . וצריך להבין, דכאשר האדם הוא במצב שאין לו תענוג וחיות בתומ"צ, וקיום התומ"צ שלו הוא רק בדרך קבלת עול [ויתירה מזו, שגם הקבלת-עול שלו היא לא באופן שרוצה לקבל עליו עול מלכות שמים ורק שאינו יכול לפרוק ממנו עול מלכות שמים מפני שבחירת הקב"ה בישראל להיות לו לעבדים מכריחה אותן], איך יכול לפעול בעצמו שקיום התומ"צ שלו יהי בשמחה?"

תפקידנו היום הוא לא למות על מסירות נפש כמו בדורות הקודמים אלא - לחיות במסירות נפש, ואדרבה - זה אף יותר קשה. מסירות נפש היא מסירת הרצון, ההחלטה והידיעה לעשות ולבצע גם אם לא מבינים בדיוק את הכוונה. לעשות את העבודה לא מפני שכך מבינים ורוצים אלא למעלה מטעם ודעת.

והענין הוא, דיש עוד פירוש בבת ציון, דציון הם הצדיקים, ובת ציון הוא התקשרות עם הצדיקים. וע"י ההתקשרות להצדיקים, ובפרט לנשיאי ישראל שענינם הוא להמשיך גילוי אלקות לכל ישראל ובפרט להמקושרים ושייכים אליהם, עי"ז נמשך לו נתינת כח שקיום התומ"צ שלו יהי בשמחה, רני ושמחי. ובכלל זה הוא גם שלא יהיו לו בלבולים מענינים גשמיים, רני ושמחי גם בנוגע לבני חיי ומזוני רויחי".

היינו שקבלת המלכות היא היא זו שמביאה להוספה בתורה ומצוות, ולא רק בשמחה אלא יתירה מזאת - בהרחבה. קבלת המלכות זו היא ה'ביטול', היא הקבלת עול והיא המסירות נפש. כדי "להגיע" לכך אי-אפשר להסתפק בהנהגה רגילה ובהליכה על "גשר של ברזל", אלא, כפתגמו של המשפיע הרה"ח ר' מענדל פוטרפס על מאמר חז"ל "אשה כשרה עושה רצון בעלה": לא רק למלא את ההוראות המפורשות, אלא גם ובמיוחד לעשות את מה שמבינים שהרבי רוצה, גם אם הדבר צריך לבוא מלמטה ולכן אין הרבי אומר זאת במפורש.

"ועל ידי ההתקשרות להצדיקים ולהנשיאים שבכל דור, ומה שנוגע לנו במיוחד הוא ההתקשרות לכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, יבטלו כל ההעלמות וההסתרים, כולל גם ביטול (ההעלם ד)הגלות¹, וכ"ק מו"ח אדמו"ר יוליכנו קוממיות לארצנו, בגאולה האמיתית והשלימה, בקרוב ממש".

1 וראה שיחת ה'דבר מלכות' מש"פ במדבר תנש"א בסופה.

שד' העצמאות 67 בת-ים עיר הגאולה
טל': 03-658-4633
www.hageula.com

**ברכת הרבי שליט"א
מלך המשיח
למשתתפי העצרת**

עצרת

גאולה ומשיח

לקבלת פני משיח צדקנו

שלישי ג' תמוז תשע"ז / 27.6.17 / 19:00 / אמפי-בת ים עיר הגאולה

במעמד רבנים, משפיעים, אישי ציבור,
והמוני בית ישראל, אנשים, נשים וטף

הגרלה בין המשתתפים
על כרטיס טיסה ל-770

5 יובל
לנבואה
ולניסים
מלחמת ששת הימים

לוחם ישראל
תא"ל **אמציה חן** (פצ'י)
מפקד סיירת שקד ואוגדת 220

ברוב שירה וזמרה

בערל צוקר **ארז יחיאל** **מקהלת יחד עם דב פרידמן**

ניהול וניצוח מוסיקלי: **בני לאופר**

דבר מלכות

חיים גאולה

שלמות הארץ

ניסים ונפלאות

יריד גאולה ומשיח. האירוע בהפרדה. כרטיסים באתר הגאולה או בקופות
ביום האירוע. הסעות מכל רחבי הארץ לפרטים: 050-422-9777

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד